

Министарство рада и социјалне политике Републике Србије

и

Oxford Policy Management Limited (ОПМ)

ЗАКОН О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

РАДНА ГРУПА

Национални консултанти

Др Гордана Матковић

Проф. др Мирослав Бркић

Проф. др Невенка Жегарац

Проф. др Невена Петрушић

Љубомир Пејаковић

Гордана Рајков

Владан Јовановић

Представници Министарства рада и социјалне политике

Љиљана Лучић, државни секретар

Сузана Пауновић, помоћник министра

Живорад Гајић, директор Републичког завода за социјалну заштиту

Невена Рајковић, шеф Одсека за управне послове у области материјалних давања у социјалној заштити Сектора за бригу о породици и социјалну заштиту

Београд, децембар 2009. године

ЗАКОН О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

I – ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се систем социјалне заштите, циљеви и начела социјалне заштите, права и услуге социјалне заштите, облици организовања пружања услуга социјалне заштите, права и обавезе корисника, надзор над радом установа социјалне заштите и других пружалаца услуга социјалне заштите, подршка и унапређење квалитета стручног рада, независни мониторинг пружања услуга социјалне заштите, поступак за коришћење услуга и остварење права на материјалну подршку, средства за остваривање и финансирање социјалне заштите, као и друга питања од значаја за социјалну заштиту.

Социјална заштита

Члан 2.

Социјална заштита, у смислу овог закона, јесте организована друштвена делатност од јавног интереса која се обавља у циљу оснаживања грађана за самосталан и продуктиван живот у заједници, као и спречавања настајања и отклањање последица социјалне искључености.

Циљеви социјалне заштите

Члан 3.

(1) Циљеви социјалне заштите су:

1. Достижање или одржавање минималне материјалне сигурности и независности у задовољењу животних потреба грађана;
2. Омогућавање приступачности правима и услугама у социјалној заштити;
3. Изједначавање могућности грађана за самостални живот и активно учешће у заједници;
4. Очување и унапређење породичних односа, подстицање породичне и међугенерациске солидарности;
5. Превенција и отклањање последица злостављања, занемаривања или експлоатације.

Право на социјалну заштиту

Члан 4.

Сваки грађанин и породица којима је неопходна друштвена помоћ ради савладавања социјалних и животних тешкоћа и стварања услова за задовољавање

основних животних потреба, имају право на социјалну заштиту, у складу са законом.

Корисници

Члан 5.

Корисници социјалне заштите су грађани Републике Србије, као и страни држављани и лица без држављанства, у складу са законом и међународним уговорима.

Услуге социјалне заштите

Члан 6.

Услуге социјалне заштите су активности пружања подршке и помоћи грађанима и њиховим породицама ради побољшања, односно очувања квалитета живота, отклањања или ублажавања ризика, неповољних животних околности, као и развоја потенцијала корисника за самосталан живот у заједници.

Сарадња у пружању услуга социјалне заштите

Члан 7.

(1) Установе и други облици организовања утврђени законом који обављају делатности, односно послове пружања услуга социјалне заштите сарађују са предшколским, образовним и здравственим установама, полицијом, правосудним и другим државним органима, органима територијане аутономије, односно органима јединица локалне самоуправе, удружењима и другим правним и физичким лицима.

(2) Сарадња у пружању услуга социјалне заштите остварује се првенствено у оквирима и на начин утврђен споразумима о сарадњи.

(3) Центар за социјални рад у локалној заједници иницира закључење споразума о сарадњи у пружању услуга социјалне заштите.

Одговорност у задовољењу социјалних потреба

Члан 8.

(1) Свако је дужан да се стара о задовољавању својих животних потреба и потреба особа које је дужан да издржава, као и да активно учествује у процени, планирању и реализацији услуге социјалне заштите чији је корисник, у складу са овим законом.

(2) Свако је својим радом, приходима и имовином дужан да доприноси спречавању, отклањању или ублажавању властите као и социјалне искључености чланова своје породице.

Обезбеђивање обављања делатности социјалне заштите

Члан 9.

(1) Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе могу обезбедити обављање делатности односно послова из области социјалне заштите из оквира својих права и дужности утврђених Уставом и законом, оснивањем установа или поверавањем вршења тих делатности односно послова другим правним и физичким лицима.

(2) Кад Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе поверавају вршење делатности односно послова из става 1. овог члана другим правним и физичким лицима, њихова међусобна права и обавезе уређују се уговором.

Оснивање установа социјалне заштите

Члан 10.

(1) Установе социјалне заштите оснивају се ради остваривања права у области социјалне заштите и пружања услуга социјалне заштите, утврђених овим законом, као и ради обављања развојних, саветодавних, истраживачких и других стручних послова у социјалној заштити и остваривања другог законом утврђеног интереса.

(2) Установе социјалне заштите, поред Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе могу оснивати и друга правна и физичка лица.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, друга правна и физичка лица не могу основати центар за социјални рад, завод за социјалну заштиту и установу за васпитање деце и омладине.

Вршење оснивачких права у установама социјалне заштите

Члан 11.

(1) Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе из чијег се буџета у целини или већим делом финансирају рад и програми установе социјалне заштите, врше оснивачка права у погледу именовања директора, чланова управног одбора и чланова надзорног одбора те установе.

(2) У установама социјалне заштите чији је оснивач Република Србија као и у центрима за социјални рад оснивачка права из става 1. овог члана врши министарство надлежно за социјална питања.

Члан 12.

(1) На статут и на акт о организацији и систематизацији послова установе чији је оснивач Република Србија као и на статут и на акт о организацији и систематизацији послова центра за социјални рад сагласност даје министарство надлежно за социјална питања.

(2) На статут и на акт о организацији и систематизацији послова установе чији је оснивач аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, сагласност даје орган одређен њеним прописима.

Члан 13.

На права, обавезе и одговорности запослених у установама примењују се општи прописи о раду, ако овим законом није друкчије одређено.

Центар за социјални рад

Члан 14.

(1) У центру за социјални рад остварују се овим законом утврђена права и обезбеђује пружање услуга социјалне заштите из овог закона.

(2) Центар за социјални рад оснива јединица локалне самоуправе.

(3) Центар за социјални рад може се основати за територију једне или више општина, односно града, о чему одлуку доносе надлежни органи тих јединица локалне самоуправе. Међусобна права и обавезе оснивача уређују се уговором.

Установа за васпитање деце и омладине

Члан 15.

(1) У установи за васпитање деце и омладине спроводе се васпитне мере упућивања у васпитну установу, у складу са посебним прописима.

(2) Установу за васпитање деце и омладине оснива Република Србија, односно аутономна покрајина.

Завод за социјалну заштиту

Члан 16.

(1) Завод за социјалну заштиту оснива се за обављање развојних, саветодавних, истраживачких и других стручних послова у социјалној заштити, у складу са овим законом.

(2) Завод за социјалну заштиту оснива Република Србија, односно аутономна покрајина.

Други субјекти у социјалној заштити

Члан 17.

(1) Делатност у области социјалне заштите, односно поједине услуге социјалне заштите, у складу са овим законом, могу вршити, односно пружати и удружења,

предузетници, привредна друштва и други облици организовања утврђени законом (у даљем тексту: **пружаоци услуга социјалне заштите**).

(2) У облицима организовања који се оснивају и послују средствима у различитим облицима својине, право управљања остварује се по основу удела средстава, односно на други начин утврђен оснивачким актом, у складу са законом.

Комора социјалне заштите

Члан 18.

Комора социјалне заштите јесте независна, професионална организација запослених у социјалној заштити у Републици Србији које повезује заједнички професионални интерес.

Јавне агенције и фондови

Члан 19.

Ради унапређења услуга социјалне заштите, Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе могу оснивати јавне агенције и фондове.

Програми за унапређење услуга социјалне заштите

Члан 20.

(1) Надлежни орган јединице локалне самоуправе доносе годишњи програм унапређења услуга социјалне заштите.

(2) Програм унапређења услуга социјалне заштите обухвата мере и активности за подстицај и развој нових услуга социјалне заштите.

(3) Програм из ст. 1. и 2. овог члана мора бити усаглашен су са стратегијом развоја коју доноси Влада, односно са планом развоја социјалне заштите који доноси надлежни орган аутономне покрајине.

(4) Две или више јединица локалне самоуправе могу донети заједнички програм унапређења услуга социјалне заштите.

(5) Средства за финансирање програма унапређења социјалне заштите обезбеђују се у буџету јединице локалне самоуправе, у складу са законом.

Надзор над радом установа социјалне заштите и других пружалаца услуга социјалне заштите

Члан 21.

У области социјалне заштите врши се надзор над радом установа социјалне заштите, и других пружалаца услуга социјалне заштите, као и инспекцијски надзор и надзор над стручним радом, у складу са законом и другим прописима.

Средства за остваривање социјалне заштите

Члан 22.

(1) Средства за остваривање општег интереса у области социјалне заштите, обезбеђују се у буџету Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, у складу са законом, као и вршењем делатности установа социјалне заштите у државној својини.

(2) Установе социјалне заштите и други пружаоци услуга социјалне заштите могу се основати средствима у државној, приватној и мешовитој својини, у складу са законом.

(3) Средства за обезбеђивање услуга социјалне заштите могу се прибављати и путем донација, као и уступањем имовине, оснивањем задужбина и фондација, у складу са законом.

(4) Имовину намењену остваривању општег интереса у области социјалне заштите, локална самоуправа може користити искључиво за обезбеђење услуга социјалне заштите.

(5) У обезбеђивању средстава за пружање услуга социјалне заштите учествује и корисник услуге, у обиму и на начин утврђен овим законом.

Вођење евиденције

Члан 23.

О остваривању права и пруженим услугама социјалне заштите води се евиденција, у складу са овим законом и другим прописима.

II – НАЧЕЛА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Начела хуманизма, поштовања интегритета и достојанства корисника

Члан 24.

Грађанин има право на социјалну заштиту, чије се пружање заснива на социјалној правди и хуманизму, уз поштовање физичког и психичког интегритета, безбедности, као и уз уважавање његових моралних, културних и религијских убеђења, у складу са људским правима и слободама.

Начело забране дискриминације

Члан 25.

Забрањена је непосредна и посредна дискриминација корисника услуга социјалне заштите по основу расе, пола, старости, националне припадности, социјалног порекла, сексуалне оријентације, вероисповести, политичког или другог

опредељења, имовног стања, културе, језика, инвалидитета, природе социјалне угрожености или другог личног својства.

Начело доступности социјалне заштите

Члан 26.

Пружање услуга социјалне заштите организује се на начин који обезбеђује њихову физичку, географску и економску приступачност, уз уважавање културолошких и других различитости.

Начело најмање рестриктивног окружења

Члан 27.

Услуге социјалне заштите пружају се првенствено у непосредном и најмање рестриктивном окружењу, уз избор услуга које кориснику омогућавају останак у заједници.

Начело ефикасности социјалне заштите

Члан 28.

Социјална заштита остварује се на начин који обезбеђује постизање најбољих могућих резултата у односу на расположива финансијска средства, односно највишег нивоа заштите уз најнижи утрошак средстава.

Начело благовремености социјалне заштите

Члан 29.

Социјална заштита остварује се на начин који обезбеђује правовремено препознавање потреба корисника и пружање услуга ради спречавања настанка и развоја стања која угрожавају задовољавање животних потреба и ометају укључивање у друштво.

Начело континуираности социјалне заштите

Члан 30.

Пружање услуга социјалне заштите је функционално повезано и усклађено, тако да обезбеђује целовиту социјалну заштиту грађанима у сваком животном добу.

Начело унапређења квалитета социјалне заштите

Члан 31.

(1) Услуге социјалне заштите пружају се у складу са принципима и стандардима савремене професионалне праксе социјалног рада.

(2) Квалитет услуга социјалне заштите унапређује се применом савремених достигнућа науке и струке.

Начело јавности

Члан 32.

(1) Министарство надлежно за социјална питања обезбеђује слободан приступ информацијама од јавног значаја, објављивањем на својој интернет адреси општих аката из своје надлежности и других информација које омогућавају грађанима да буду упознати са системом социјалне заштите у Републици Србији.

(2) Установе социјалне заштите и други пружаоци услуга социјалне заштите обезбеђују слободан приступ информацијама које омогућавају грађанима да буду упознати са њиховим радом.

Начело најбољег интереса корисника

Члан 33.

Услуге социјалне заштите пружају се у складу са најбољим интересом корисника, уважавајући животни циклус, етничко и културно порекло, језик, вериосповест, животне навике, развојне и посебне потребе корисника.

III– ПРАВА КОРИСНИКА

Право на информације

Члан 34.

Корисник има право на све врсте информација пружених на начин који одговара потребама и способностима корисника, а које су од значаја за утврђивање његових социјалних потреба и начине њиховог задовољавања.

Право на самоодлучивање и учешће у доношењу одлука

Члан 35.

(1) Корисник има право да учествује у процени свог стања и потреба и одлучивању о пружању потребне услуге, као и да благовремено добије сва обавештења која су му потребна за доношење одлуке и пристанак на услугу, укључујући и ризик од повреде или штете, опис, циљ, и корист од предложене услуге као и обавештења о расположивим алтернативним услугама и друга обавештења од значаја за пружање услуге.

(2) Корисник има право да добије подршку која му је потребна за доношење одлуке у вези са коришћењем услуге.

(3) Без пристанка корисника односно његовог законског заступника, не сме се пружити било каква услуга, изузев у случајевима утврђеним законом.

(4) Дете има право да, у складу са узрастом и зрелошћу, учествује и даје мишљење у свим поступцима у којима се одлучује о његовим правима.

Право на слободан избор услуга

Члан 36.

Корисник има право на слободан избор услуга социјалне заштите, у складу са овим законом.

Право на поверљивост података

Члан 37.

(1) Корисник има право на поверљивост свих приватних података, укључујући и оне које се тичу његове личности, понашања и породичних околности, начина коришћења услуга социјалне заштите током спровођења поступка и коришћења услуга социјалне заштите.

(2) Од права корисника на поверљивост података, може се одступити само у случајевима предвиђеним законом или другим општим актом.

Право на приватност

Члан 38.

(1) Корисник има право на поштовање приватности приликом пружања услуга социјалне заштите.

(2) Особа ангажована у социјалној заштити неће нарушавати приватност корисника преко мере неопходне за пружање услуге или обезбеђење права кориснику.

Право на притужбу

Члан 39.

Корисник који није задовољан пруженом услугом, поступком или понашањем особа ангажованих у социјалној заштити, може поднети притужбу надлежном органу.

Право на материјалну подршку

Члан 40.

Корисник има право на материјалну подршку, у складу са овим законом.

IV – УСЛУГЕ И КОРИСНИЦИ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Групе услуга социјалне заштите

Члан 41.

- (1) Групе услуга социјалне заштите, у смислу члана 6. овог закона, јесу:
1. **услуге процене и планирања:** процена стања, потреба, снага и ризика корисника и других значајних особа у окружењу корисника; процена старатеља, хранитеља и усвојитеља; израда индивидуалног или породичног плана пружања услуга и мера правне заштите и друге процене и планове;
 2. **дневне услуге у заједници:** клуб; дневни боравак; помоћ у кући; свратиште и друге услуге које подржавају боравак корисника у породици и непосредном окружењу;
 3. **услуге подршке за самосталан живот:** персонална асистенција; становање уз подршку; обука за самостални живот и друге врсте подршке неопходне за активно учешће корисника у заједници;
 4. **саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге:** саветовање; породична терапија; медијација; интензивне услуге подршке породици у ситуацији кризе; СОС телефони; услуге у одржавању породичних односа и поновног уједињења породице; саветовање и обука родитеља, хранитеља и усвојитеља и друге саветодавне и едукативне услуге и активности;
 5. **услуге смештаја:** породични смештај у сродничкој или другој породици; домски смештај; смештај у прихватилиште и друге врсте смештаја.

Трајање услуга и неодложне интервенције

Члан 42.

(1) Услуге социјалне заштите пружају се привремено, повремено и континуирано, у складу са потребама и најбољим интересом корисника.

(2) Услуге социјалне заштите се организују као услуге за децу, младе и породицу и услуге за одрасле и старије кориснике уз уважавање интегритета, стабилности веза и окружења корисника и породице.

(3) Ради осигурања безбедности у ситуацијама које угрожавају живот, здравље и развој особе, услуге се обезбеђују током 24 часа у виду неодложних интервенција.

Корисници услуга

Члан 43.

(1) Корисник права или услуга социјалне заштите јесте појединац, односно породица која се суочава са препрекама у задовољавању потреба због чега не могу достићи или одржавати квалитет живота, као и појединац и породица који немају

довољно средстава за подмирење основних животних потреба, а нису у могућности да их остваре својим радом, приходом од имовине или из других извора.

(2) Корисник социјалне заштите је дете и млада особа којој је услед породичних и других животних околности, угрожено здравље, безбедност и развој и дете које без подршке система социјалне заштите не може да достигне оптимални ниво развоја, и то:

1. дете и млада особа у ризику и дете и млада особа жртва злостављања, занемаривања и експлоатације, односно дете и млада особа чије је физичко, психичко или емоционално благостање и развој угрожен деловањем или пропустима родитеља или других особа које се непосредно старају о детету или младој особи,
2. дете и млада особа без родитељског старања и у ризику од губитка родитељског старања,
3. дете и млада особа чији родитељи, старатељ или друго лице које се о детету непосредно стара, није у стању да се о њему стара без подршке система социјалне заштите, услед здравствених разлога, менталног обољења, интелектуалних тешкоћа или неповољних социо-економских околности,
4. дете и млада особа у сукобу са својим родитељима, старатељем и заједницом, чије понашање угрожава њега и околину,
5. дете и млада особа са сметњама у развоју: телесним, интелектуалним, менталним, чулним, говорно-језичким, социо-емоционалним, вишеструким; чије потребе за развојем и негом превазилазе могућности породице,
6. дете и млада особа која се суочава са тешкоћама због злоупотребе алкохола, дрога или других опојних средстава,
7. дете чији се родитељи споре око начина на који ће се њему старати,
8. дете и млада особа жртва трговине људима,
9. дете и млада особа без пратње које је страни држављанин или је без држављанства, као и дете и млада особа жртва трговине људима;
10. дете и млада особа која има друге потребе за коришћењем социјалне заштите.

(3) Одрасла или старија особа корисник социјалне заштите је особа чије је благостање, безбедност и продуктиван живот у заједници угрожен ризицима услед старости, инвалидитета, болести, породичних и других животних околности, и то:

1. одрасла и старија особа са телесним, интелектуалним, сензорним или менталним тешкоћама, тешкоћама у комуникацији или комбинацијом ових тешкоћа, која се услед друштвених или других препрека сусреће са функционалним ограничењима у једној или више области живота ,
2. одрасла и старија особа у ризику и жртва самозанемаривања, занемаривања, злостављања или експлоатације,
3. одрасла и старија особа која се суочава са тешкоћама због поремећених односа у породици, зависности од алкохола, дрога или

4. домаћи и страни држављанин, као и лице без држављанства, жртва трговине људима,
5. одрасла и старија особа која има друге потребе за коришћењем социјалне заштите.

Услуге процене и планирања

Члан 44.

(1) Услуге процене обухватају процену стања, потреба, снага и ризика корисника и других особа значајних за корисника, процену старатеља, хранитеља и усвојитеља.

(2) Услуге планирања обухватају индивидуално планирање услуга ради њиховог коришћења или одређивања мера заштите и то:

1. план услуга и мера за породицу са планом сталности за дете,
2. план за самостални живот, односно еманципацију младе особе која не живи са родитељима односно усвојитељима пре навршене 14. године живота и
3. индивидуални план услуга и мера за одраслог или старог корисника.

(3) Република односно аутономна покрајина обезбеђује услуге из става 1. када их у вршењу јавних овлашћења пружа центар за социјални рад и центар за породични смештај и усвојење који је основала Република односно аутономна покрајина, као и установа за васпитање деце и омладине.

(4) Процену и планирање обављају и други пружаоци услуга социјалне заштите у оквиру услуга које пружају, у складу са законом и другим прописима.

(5) Услуге процене и планирања ближе се уређују подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Дневне услуге у заједници

Члан 45.

(1) Дневне услуге у заједници сачињене су од активности које подржавају боравак корисника у породици и непосредном окружењу.

(2) Дневне услуге у заједници обезбеђује јединица локалне самоуправе, осим у случајевима предвиђеним овим законом.

(3) Ближе услове и стандарде за осваривање услуга прописује министар надлежан за социјална питања.

Услуге подршке за самосталан живот

Члан 46.

(1) Услуге подршке за самосталан живот пружају се појединцима ради изједначавања могућности за задовољавање основних потреба, побољшања квалитета живота корисника и постизања активног и самосталног живота у заједници.

(2) Услуге подршке за самосталан живот обезбеђује локална самоуправа, осим у случајевима предвиђеним овим законом.

(3) Ближе услове и стандарде за осваривање услуге прописује министар надлежан за социјална питања.

Саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге

Члан 47.

(1) Саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге пружају се као вид помоћи појединцима и породицама у кризи, у циљу унапређивања породичних односа, превазилажења кризних ситуација и стицања вештина за самосталан и продуктиван живот.

(2) Саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге обезбеђује локална самоуправа, осим у случајевима предвиђеним овим законом.

(3) Ближе услове и стандарде за остваривање услуге прописује министар надлежан за социјална питања.

Услуге смештаја

Члан 48.

(1) Услуга смештаја обезбеђује се смештајем корисника у:

1. другу породицу,
2. дом за смештај корисника, укључујући мале домске заједнице и друге облике групног смештаја,
3. смештај у стационарну здравствену установу,
4. дом ученика односно студената,
5. прихватилиште,
6. друге облике смештаја, у складу са законом.

Породични смештај

Члан 49.

(1) Пружањем услуге смештаја у другу породицу кориснику се привремено обезбеђују нега, заштита и услови за оптималан развој у породичном окружењу, до завршетка редовног школовања односно до навршене 26. године.

(2) Породични смештај за децу и младе обухвата и припрему детета за повратак родитељима, други стални животни аранжман и припрему за самосталан живот.

(3) Породичним смештајем одраслим и старијим особама омогућава се одржавање или побољшање квалитета живота.

Корисници породичног смештаја

Члан 50.

(1) Породични смештај обезбеђује се детету и младој особи која не може да живи са својим родитељима, услед одсуства или неодговарајућег родитељског старања у континуитету, или чији родитељи нису у стању да се на одговарајући

начин старају о детету, услед сметњи у развоју, сукоба са родитељима, старатељима и заједницом, злостављања и занемаривања.

(2) Породични смештај обезбеђује се одраслој и старијој особи, која која не може да живи самостално или у својој породици, услед старости, физичког инвалидитета, интелектуалних потешкоћа или менталних поремећаја.

(3) Породични смештај обезбеђује се првенствено код сродника.

(4) Корисник коме се не може обезбедити смештај код сродника или то није у његовом најбољем интересу, смешта се у другу породицу.

Облици породичног смештаја

Члан 51.

(1) Породични смештај се обезбеђује и у следећим облицима:

1. **Ургентни породични смештај** је краткотрајни смештај до 30 дана, у хитним ситуацијама;
2. **Специјализовани породични смештај** је смештај за корисника коме је потребна додатна односно интензивна подршка;
3. **Повремени породични смештај („предах хранитељство“)**, односно повремена краткотрајна брига о кориснику, којом се обезбеђује предах биолошкој, сродничкој или другој породици;
4. **Други облици** породичног смештаја.

(2) Подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања, ближе се уређују облици породичног смештаја.

Пружаоци породичног смештаја

Члан 52.

(1) Услуге породичног смештаја пружају сродничке породице које су процењене као подобне за пружање услуге и које су успешно завршиле обуку за пружање услуге породичног смештаја.

(2) Услуге породичног смештаја могу пружати и породице које су процењене као подобне за пружање услуге, које су успешно завршиле обуку и стекле лиценцу за пружање услуге породичног смештаја.

(3) Породице из става 1. и 2. овог члана, током пружања услуге породичног смештаја добијају подршку од центра за социјални рад и центра за породични смештај и усвојење, у складу са овим законом.

(4) Ближе услове и стандарде за остваривање услуге прописује министар надлежан за социјална питања

Домски смештај

Члан 53.

(1) Смештајем у дом, кориснику се обезбеђује становање и задовољавање основних животних потреба, као и приступ здравственој заштити.

(2) Смештајем детета, поред потреба из става 1. овог члана, обезбеђује се приступ образовању.

(3) Услуге домског смештаја пружају се кориснику тако да обезбеђују припрему за повратак у биолошку породицу, одлазак у хранитељску породицу односно припрему за самосталан живот.

Здравствена заштита

Члан 54.

(1) Када се здравствене услуге пружају у домовима за смештај, реализују се у складу са стандардима и нормативима које прописује надлежно министарство за послове здравствене заштите.

(2) Министарства надлежна за послове социјалне заштите и здравствене заштите уређују послове од заједничког интереса, споразумима и упутствима установама и организацијама које пружају услуге социјалне и здравствене заштите.

(3) Финансирање здравствених радника и других трошкова здравствене заштите у домовима за смештај из става 1, чији је оснивач Република, обезбеђује министарство надлежно за послове здравствене заштите.

(4) Надзор над поштовањем стручних стандарда и законитошћу здравствене заштите врши министарство надлежно за послове здравствене заштите.

Социјално-здравствене установе

Члан 55.

(1) За кориснике који имају потребу за појачаном здравственом заштитом, Република Србија може основати социјално-здравствене установе, на иницијативу надлежних министарстава.

(2) За кориснике из става 1. овог члана могу се оснивати посебне организационе јединице, у оквиру установа социјалне заштите.

(3) Министри надлежни за послове социјалне заштите и здравствене заштите прописују стандарде за остваривање услуга у установама из става 1. и организационим јединицама из става 2. овог члана.

Корисници домског смештаја

Члан 56.

(1) Домски смештај обезбеђује се корисницима којима се не може обезбедити смештај код сродника односно у другој породици, или то није у њиховом најбољем интересу.

(2) Детету млађем од три године не обезбеђује се смештај у дом.

(3) Детету из става 2. овог члана изузетно се може обезбедити ургентни домски смештај, с тим што на смештају не може провести дуже од два месеца, осим на основу сагласности министарства надлежног за социјална питања

Облици домског смештаја

Члан 57.

(1) Домски смештај обезбеђује се и као:

1. **Ургентни домски смештај** је краткотрајни смештај, у хитним ситуацијама у којима није могуће обезбедити ургентни породични смештај нити смештај у прихватилиште;
2. **Специјализовани домски смештај** је смештај за корисника коме је потребна додатна односно интензивна подршка;
3. **Повремени домски смештај („предах заштита“)**, односно повремена краткотрајна брига о кориснику, којом се обезбеђује предах биолошкој, сродничкој или другој породици;
4. **Други облици домског смештаја** у складу са овим законом и подзаконским актом.

Пружаоци домског смештаја

Члан 58.

(1) Услуге домског смештаја могу пружати лиценциране установе социјалне заштите, односно други лиценцирани пружаоци социјалних услуга из члана 17. овог закона.

(2) Подзаконским актом који доноси министар надлежан за послове социјалне заштите, уређују се критеријуми за стицање лиценце за пружање услуга домског смештаја, стандарди услуге, капацитети и друга питања од значаја за пружање услуге домског смештаја.

(3) Домови који се оснивају након ступања на снагу овог закона, не могу бити са капацитетом већим од сто корисника.

Мрежа установа социјалне заштите

Члан 59.

Влада утврђује мрежу установа социјалне заштите за услуге домског смештаја, којом се ближе уређују делатност и капацитети.

Смештај у прихватилиште

Члан 60.

(1) Смештајем у прихватилиште, кориснику се обезбеђује краткотрајни смештај и осигурава безбедност, изналажење одрживих решења за кризне ситуације, задовољење његових основних потреба и омогућава приступ другим услугама у заједници.

(2) Услугу смештаја у прихватилиште обезбеђује јединица локалне самоуправе, осим у случајевима предвиђеним овим законом.

(3) Ближе услове и стандарде за осваривање услуге прописује министар надлежан за социјална питања

Упућивање корисника

Члан 61.

Упућивање корисника ради смештаја у стационарну здравствену установу, дом ученика односно студената и друге облике смештаја, врши центар за социјални рад, у складу са уговором о пружању услуга са установом, односно другим субјектом који пружа услугу, уз претходну сагласност министарства надлежног за социјална питања.

Услуге неодложне интервенције

Члан 62.

(1) Услуге неодложне интервенције пружа центар за социјални рад непосредно и у сарадњи са другим службама и органима у локалној заједници у ситуацијама када је дошло до угрожавања живота, здравља и развоја корисника, а с циљем предузимања мера из његове надлежности за осигурање безбедности корисника.

(2) Услуге неодложних интервенције стално су доступне кориснику, током 24 часа.

(3) Услуге неодложних интервенција обезбеђује Република, односно аутономна покрајина.

(4) Услуге неодложне интервенције ближе министар надлежан за социјална питања

V – ОБЕЗБЕЂЕЊЕ УСЛУГА

Наручивање, уговарање и овлашћени пружалац услуга социјалне заштите

Члан 63.

(1) Услуге социјалне заштите из овог закона, и то: дневне услуге у заједници, услуге подршке за самосталан живот, саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге, као и услуге смештаја које не може обезбедити или их не може обезбедити у потребном обиму установа социјалне заштите у државној својини, обезбеђују се путем јавне набавке.

(2) Уговор о јавној набавци услуге закључује се између надлежног органа јединице локалне самоуправе, надлежног органа аутономне покрајине, односно министарства надлежног за социјална питања – када по овом закону услугу обезбеђује Република Србија (у даљем тексту: наручилац услуге) и лиценцираног пружаоца услуга социјалне заштите (у даљем тексту: овлашћени пружалац услуге), у складу са законом.

Обезбеђење најквалитетнијих и најекономичнијих услуга социјалне заштите

Члан 64.

Наручилац услуге дужан је да обезбеди најквалитетније и најекономичније услуге социјалне заштите из своје надлежности од овлашћеног пружаоца услуге који је способен да услугу пружи под најповољнијим условима, у складу са најбољим интересом корисника и прописаним стандардима.

Јавни позив, заједнички позив и уговор са овлашћеним пружаоцем услуга социјалне заштите

Члан 65.

(1) Услуге се наручују објављивањем јавног позива, у складу са законом који уређује јавне набавке и овим законом.

(2) Са учесником поступка по јавном позиву чија је понуда најповољнија односно учесником који је своју понуду прилагодио захтевима наручиоца услуге у складу са условима јавног позива и потребама корисника, закључује се уговор.

(3) Наручилац може закључити уговор са више учесника поступка по јавном позиву, ради обезбеђења услуге за тражени број корисника.

(4) Уговор између наручиоца и овлашћеног пружаоца услуге садржи и правила о начину плаћања, мониторингу, извештавању, трајању, као и условима превременог раскида и продужења.

(5) Две или више локалних самоуправа могу објавити заједнички јавни позив за наручивање услуге социјалне заштите, у циљу економичнијег и ефикаснијег обезбеђења услуга социјалне заштите из своје надлежности.

Услуге које се не обезбеђују путем јавне набавке

Члан 66.

(1) Путем јавне набавке не обезбеђују се:

1. услуге процене и планирања, као и услуге неодложних интервенција, које пружа ценар за социјални рад у оквиру јавних овлашћења;

2. услуге које пружају установа за васпитање деце и омладине и завод за социјалну заштиту у оквиру јавних овлашћења.

VI – ПОСТУПАК ЗА КОРИШЋЕЊЕ УСЛУГА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Вођење случаја

Члан 67.

(1) Вођење случаја у смислу овог закона, означава посебан системски приступ у социјалном раду, који обухвата активности процене, аранжирања приступа услугама, планирања, координације, надгледања и евалуације услуга које треба да одговоре на потребе корисника.

(2) Стандарди за вођење случаја уређују се општим актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Надлежност за спровођење поступка

Члан 68.

(1) Поступак за коришћење услуге из овог закона спроводи центар за социјални рад, по службеној дужности, или на захтев корисника.

(2) Иницијативу за покретање поступка из става 1. овог члана може поднети свако физичко или правно лице.

(3) Месна надлежност центра за социјални рад утврђује се према пребивалишту корисника.

(4) Изузетно, поступак за коришћење услуге може спровести центар за социјални рад на чијој територији корисник има боравиште.

(4) Поступак за коришћење услуге у случају потребе за неодложном интервенцијом, спроводи и центар за социјални рад на чијој територији се затекне корисник који има потребе за неодложном интервенцијом.

Пружање услуга неодложне интервенције

Члан 69.

(1) Центар за социјални рад пружа одговарајућу услугу неодложне интервенције непосредно и у сарадњи са другим службама и органима, када је потребно заштитити живот, здравље и безбедност корисника, у складу са стандардима за вођење случаја.

(2) Центар за социјални рад дужан је да сваки захтев односно иницијативу из члана 68. овог закона, процени према критеријуму приоритета, у складу са стандардима за вођење случаја.

Одлука о коришћењу услуге

Члан 70.

(1) Центар за социјални рад одлучује о коришћењу услуге.

(2) Уколико водитељ случаја односно стручни тим центра за социјални рад, процени да корисник има потребу за услугом, директор центра за социјални рад издаје кориснику упут за коришћење услуге.

(3) Уколико водитељ случаја односно стручни тим центра за социјални рад, процени да корисник нема потребу за услугом, доноси се решење којим се одбија захтев за обезбеђивање тражене услуге социјалне заштите.

Издавање упута за коришћење услуге

Члан 71.

(1) Упут за коришћење услуге је јавна исправа којом се корисник упућује на коришћење услуге код овлашћеног пружаоца услуге.

(2) Уколико корисник има потребу за више услуга, за сваку услугу издаје се посебан упут.

(3) Кориснику се издаје упут у случају када се коришћење услуге у целисти плаћа из буџета, као и за коришћење услуге уз учешће корисника у плаћању.

(4) Критеријуме за учешће корисника у плаћању услуге, из става 3. овог члана, утврђује министар надлежан за социјалну заштиту.

Садржина упута за коришћење услуге

Члан 72.

(1) Упут за коришћење услуге садржи: име и презиме корисника, врсту услуге, пружаоца услуге и почетак и трајање пружања услуге.

(2) Саставни је део упута за коришћење услуге може бити и индивидуални план услуга корисника сачињен у центру за социјални рад, у мери неопходној за пружање услуге.

(3) Пружалац услуге пружа услугу кориснику у складу са стандардима конкретне услуге.

Жалба на решење којим се одбија захтев за обезбеђивање услуге

Члан 73.

(1) Против решења којим се одбија захтев за обезбеђивање услуге социјалне заштите, може се изјавити жалба, у року од 8 дана.

(2) Одлука о жалби доноси се у року од 30 дана.

Одлучивање по жалби

Члан 74.

(1) О жалби против решења центра за социјални рад, поводом услуге коју обезбеђује Република, решава министар надлежан за социјална питања.

(2) О жалби против решења центра за социјални рад са територије аутономне покрајине, а поводом услуге коју обезбеђује аутономна покрајина или Република, решава покрајински орган управе надлежан за послове социјалне заштите.

(3) О жалби против решења центра за социјални рад са територије Града Београда, а поводом услуге коју обезбеђује Република, решава градска управа.

(4) О жалби против решења центра за социјални рад, поводом услуге коју обезбеђује локална самоуправа, решава надлежни орган управе општине односно града.

Упућивање корисника и избор пружаоца услуге

Право корисника на избор пружаоца услуге

Члан 75.

Корисник има право на избор пружаоца услуге социјалне заштите, у складу са овим законом.

Упућивање корисника ради коришћења услуга обезбеђених путем наручивања и уговарања

Члан 76.

(1) Центар за социјални рад упућује корисника ради коришћења услуге коју је Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе обезбедила путем јавне набавке, овлашћеном пружаоцу услуге са којим је закључен уговор о пружању услуге.

(2) Центар за социјални рад ће упутити корисника другом пружаоцу са списка овлашћених пружалаца услуге, у случају да пружалац услуге из става 1. овог члана упућеном кориснику не може пружити услугу.

Избор пружаоца од стране корисника

Члан 77.

(1) У складу са условима из члана 75. и 76. овог закона, корисник пре издавања упута за коришћење услуге, има право да изабере пружаоца услуге са списка овлашћених пружалаца услуге.

(2) Списак овлашћених пружалаца услуге утврђује се за сваку услугу.

Извештавање о пружању услуге

Члан 78.

(1) Овлашћени пружалац услуге је дужан да извести центар за социјални рад о започињању пружања услуге.

(2) Уколико овлашћени пружалац услуге није у могућности да пружи услугу предвиђену упутом за коришћење услуге дужан је да о томе извести центар за социјални рад и за то наведе разлоге.

(3) У случају из става 2 овог члана центар за социјални рад упућује корисника на друге овлашћене пружаоце са листе овлашћених пружалаца услуге, а посебно цени оправданост разлога непружања услуге.

(4) Уколико су разлози за одбијање пружања услуге неоправдани, центар за социјални рад је дужан да о томе одмах обавести финансијера услуге, орган надлежан за издавање лиценце пружаоцима услуга и инспекцију социјалне заштите.

Извештавање о издатим упутима

Члан 79.

(1) О издатим упутима центар за социјални рад извештава финансијера услуге, најмање једном годишње.

(2) О неоправданом одбијању пружања услуга социјалне заштите центар за социјални рад подноси годишњи извештај министарству надлежном за социјална питања, финансијеру услуга и заводу за социјалну заштиту.

Непосредно уговарање коришћења услуге

Члан 80.

(1) Корисник може непосредно одабрати услугу социјалне заштите и пружаоца услуге и закључити уговор о коришћењу услуге са установом социјалне заштите, односно другим пружаоцем услуга социјалне заштите, у складу са овим законом.

(2) Процену потребе корисника за услугом врши установа социјалне заштите, односно други пружалац услуга социјалне заштите, у складу са овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона.

(3) Цене услуга у установама социјалне заштите у државној својини, које се финансирају из буџета Републике Србије, утврђује министар надлежан за социјална питања.

(4) Цене услуга у установама социјалне заштите у државној својини, које се финансирају из буџета аутономне покрајине односно локалне самоуправе, утврђује оснивач.

(5) Корисник из става 1. овог члана, у целости плаћа коришћење услуге социјалне заштите.

(6) Други пружаоци услуга социјалне заштите самостално утврђују цену услуга које пружају.

Изузеци од непосредног уговарања коришћења услуге

Члан 81.

(1) Корисник односно његов законски заступник не може, у смислу члана 80. става 1. и 2. непосредно одабрати пружаоца услуге и уговорити коришћење услуге домског смештаја детета и одрасле особе лишене пословне способности, смештаја у установу за васпитање деце и омладине, као и породичног смештаја осим у случајевима предвиђеним законом.

(2) Услуге из става 1. овог члана користе се искључиво на основу упута надлежног центра за социјални рад односно решења суда.

(3) Овлашћени пружалац услуге који има закључен уговор о пружању услуга домског смештаја са надлежним органом Републике, аутономне покрајине, града односно општине, обавезан је да на основу упута надлежног центра за социјални рад ову услугу пружи детету и одраслој особи лишеној пословне способности.

VII – МАТЕРИЈАЛНА ПОДРШКА

Врсте материјалне подршке

Члан 82.

Материјалну подршку корисник остварује путем новчане социјалне помоћи, новчане накнаде за помоћ и негу, једнократне новчане помоћи, помоћи у природи и других облика материјалне подршке, у складу са овим законом и подзаконским актима.

Одговорност за задовољење сопствених и потреба своје породице

Члан 83.

(1) Свако је одговоран за задовољење сопствених потреба и потреба своје породице.

(2) Појединац који је способан за рад, у смислу прописа о раду и пензијско-инвалидском осигурању, има право и дужност да партиципира у активностима које омогућавају његову социјалну укљученост.

(3) Мере социјалне укључености у области социјалне заштите прописује министарство надлежно за социјална питања.

(4) Центар за социјални рад може склопити споразум са корисником материјалне подршке о активном превазилажењу његове неповољне социјалне ситуације, који садржи активности и обавезе корисника, као и умањење и престанак права у случају неоправданог неизвршавања обавеза из уговора (даље: индивидуални план активације).

(5) Садржина, форма и начин склапања индивидуалног плана активације ближе се уређују подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Новчана социјална помоћ

Корисници права на новчану социјалну помоћ

Члан 84.

(1) Право на новчану социјалну помоћ припада појединцима, односно породицама који својим радом, приходима од имовине или из других извора остварују приход мањи од новчане социјалне помоћи из члана 91. овог закона.

(2) Породицом, у смислу остваривања права на новчану социјалну помоћ, сматрају се супружници, ванбрачни партнери, деца и сродници у правој линији, без обзира на степен сродства, као и сродници у побочној линији, до другог степена сродства, под условом да живе у заједничком домаћинству.

(3) Чланом породице сматра се и дете које не живи у породици, а налази се на школовању, до краја рока прописаног за то школовање, а најкасније до навршене 26. године живота.

(4) Чланом породице сматра се и супружник, без обзира где фактички живи.

Општи услови за остваривање права на новчану социјалну помоћ

Члан 85.

(1) Право на новчану социјалну помоћ може остварити појединац односно породица под условом да:

1. нема других непокретности, осим стамбеног простора који одговара потребама појединца, односно породице и окућнице у површини до 0,5 хектара.
2. да појединац, односно члан породице није продао, поклонио или се одрекао права на наслеђивање непокретне имовине или да је протекао период у којем би, од тржишне вредности непокретне имовине коју је продао, поклонио или се одрекао права на наслеђивање, могао обезбеђивати помоћ у смислу овог закона;
3. да појединац, односно члан породице, не поседује покретну имовину чијим коришћењем, или отуђењем, без угрожавања основних животних потреба, може да обезбеди средства, у висини шестоструког износа новчане социјалне помоћи, која би му била утврђена, по овом закону, у моменту подношења захтева.
4. да појединац, односно члан породице није закључио уговор о доживотном издржавању.

(2) Изузетно, право на новчану социјалну помоћ могу остварити појединац односно породица чији су сви чланови неспособни за рад ако, поред стамбеног простора који одговара потребама породице, имају земљиште у површини до једног хектара.

(3) Изузетно, право на новчану социјалну помоћ може остварити појединац, односно породица који не испуњава услове из става 1. тачка 1. и става 2. овог члана, ако је центру за социјални рад дата сагласност за укњижбу хипотеке на непокретности ради обезбеђења намирена потраживања у висини валоризованог износа исплаћене новчане социјалне помоћи;

(4) Начин валоризације, обрачун прихода, начин давања овлашћења за упис хипотеке и друга питања од значаја за остваривање права на новчану социјалну помоћ, детаљније се уређују подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања, у складу са законом.

Посебни услови за остваривање права на новчану социјалну помоћ радно способног појединца односно члана породице

Члан 86.

(1) Право на новчану социјалну помоћ може остварити радно способан незапослен појединац, односно члан породице под условом:

1. да се налази на редовном школовању или да се води на евиденцији незапослених лица,
2. да није одбио понуђено запослење, радно ангажовање на привременим, повременим и сезонским пословима, стручно

3. да му радни однос није престао његовом вољом, његовом сагласношћу, или његовом кривицом, због дисциплинске или кривичне одговорности, осим ако је од престанка радног односа протекло годину дана или ако је по престанку радног односа наступила неспособност за рад.
4. да није прекршио одредбе споразума из индивидуалног плана активације

(2) Породици која не испуњава услове за остваривање права на помоћ због тога што неки од њених чланова не испуњавају услове из става 1 овог члана, право на новчану социјалну помоћ признаје се само за члана породице који је неспособан за рад, под условима утврђеним овим законом.

Остваривање права на новчану социјалну помоћ корисника који има право на издржавање

Члан 87.

(1) Ако појединац, односно члан породице који је неспособан за рад има сродника са којим не живи у породици, а који је, према Породичном закону, дужан да учествује у његовом издржавању, приликом утврђивања права на новчану социјалну помоћ, у обавези је да код надлежног суда покрене поступак ради утврђивања обавезе од стране сродника, уколико та обавеза није утврђена правоснажном судском одлуком

(2) По испуњењу обавезе сродника на издржавање, корисник новчане социјалне помоћи дужан је да у буџет Републике Србије уплати средства која је примио, у висини издржавања које је остварио од сродника, а највише до износа примљене новчане социјалне помоћи.

Право на увећану и временски ограничену новчану социјалну помоћ

Члан 88.

(1) Појединац који је неспособан за рад, односно породица чији су сви чланови неспособни за рад и једнородитељска породица са једним или два малолетна детета има право на увећану новчану социјалну помоћ, у висини утврђеној чл. 93. овог закона.

(2) Неспособни за рад у смислу овог закона су:

1. жена и мушкарац у животном добу за коришћење пензије, према прописима о пензијском и инвалидском осигурању;
2. дете до навршене 15. године живота, дете на школовању, до краја рока прописаног за то школовање, а најкасније до навршене 26. године живота;
3. лице које је потпуно неспособно за рад, према прописима о раду и пензијском и инвалидском осигурању;

4. труднице и родитељ детета који користи породилско одсуство и одсуство ради неге детета, према прописима о раду;
5. незапослено лице које се стара о члану породице из члана 84. став 2 овог закона, кориснику права на помоћ и негу, по било ком основу.

(3) Појединцу који је способан за рад, односно породици у којој је већина чланова способна за рад, припада новчана социјална помоћ у трајању до девет месеци у току календарске године.

(4) У погледу ограничења трајања права на новчану социјалну помоћ, појединац или члан породице који је на одслужењу војног рока, на образовању и обуци или некој другој врсти социјалног ангажовања (активације) изједначава се у погледу својства корисника права са лицем неспособним за рад.

Права и дужности у вези са запошљавањем корисника новчане социјалне помоћи

Члан 89.

(1) Незапослени корисник новчане социјалне помоћи има право на посредовање при запошљавању, образовање и обуку, учешће у јавним радовима и друга права уређена прописима у области запошљавања.

(2) Корисник новчане социјалне помоћи је дужан да прихвати посао понуђен од стране Националне службе за запошљавање, у складу са законом о запошљавању и осигурању за случај незапослености.

Основица за утврђивање новчане социјалне помоћи

Члан 90.

(1) Основица за утврђивање висине новчане социјалне помоћи износи _____ динара за месец _____ године.

(2) Основица за утврђивање новчане социјалне помоћи усклађује се са трошковима живота у претходних шест месеци, на основу статистичких података, два пута годишње, 1. априла и 1. октобра текуће године, решењем министра надлежног за социјална питања.

Износ и начин утврђивања висине новчане социјалне помоћи

Члан 91.

(1) Износ новчане социјалне помоћи одређује се према следећој скали:

1. за појединца, односно прву одраслу особу у породици – у висини основице 1
2. за сваку наредну одраслу особу у породици – од висине основице 0,5
3. за дете до 18 година – од висине основице 0,3

(2) Породица која има више од пет чланова има право на новчану социјалну помоћ за пет чланова.

Алтернатива

(2) *Породица која има више од шест чланова има право на новчану социјалну помоћ за шест чланова.*

(3) Влада може, у зависности од буџетских средстава, утврдити и већи број чланова породице који могу да остваре право на новчану социјалну помоћ од броја утврђеног ставом 2 овог члана.

Износ новчане накнаде

Члан 92.

(1) Износ новчане социјалне помоћи признаје се у висини разлике између износа новчане социјалне помоћи предвиђеног овим законом и износа просечног месечног прихода појединца, односно породице, оствареног током три месеца који претходе месецу у коме је поднет захтев.

(2) За остваривање права на новчану социјалну помоћ узимају се у обзир сва новчана примања и приходи појединца и породице, осим дечијег додатка, родитељског додатка, новчане накнаде за помоћ и негу, као и примања и приходи за које Влада утврди да се не урачунавају у просечан месечни приход појединца, односно породице код остваривања права на новчану социјалну помоћ.

(3) Врсту примања и прихода који чине просечан месечни приход појединца, односно породице из става 1. овог члана, као и начин утврђивања висине примања и прихода, те приходе и примања који се не узимају у обзир приликом остваривања права на новчану социјалну помоћ, прописује Влада.

Висина увећане новчане социјалне помоћи

Члан 93.

(1) Висину увећане новчане социјалне помоћи утврђује Влада у складу са расположивим средствима.

Алтернатива

(1) *Висина увећане новчане социјалне помоћи утврђује се тако што се припадајући износ новчане социјалне помоћи за појединца, односно породицу увећава за 20%.*

(2) Износ увећане новчане социјалне помоћи признаје се у висини разлике између износа увећане новчане социјалне помоћи и износа просечног месечног прихода појединца, односно породице, оствареног током три месеца који претходе месецу у коме је поднет захтев.

Исплата новчане социјалне помоћи

Члан 94.

(1) Новчана социјална помоћ исплаћује се месечно, у износима заокруженим у динарима.

(2) Износ мањи од _____ динара не исплаћује се.

Новчана накнада за помоћ и негу

Право на новчану накнаду за помоћ и негу

Члан 95.

(1) Право на новчану накнаду за помоћ и негу има лице коме је због телесног, сензорног оштећења, интелектуалних потешкоћа или промена у здравственом стању, неопходна помоћ и нега другог лица ради задовољења основних животних потреба.

(2) Право на новчану накнаду остварују лица из става 1. овог члана, под условом да ово право не могу да остваре по другом правном основу.

(3) Потреба за помоћи и негом другог лица утврђује се на основу прописа о пензијском и инвалидском осигурању.

Висина новчане накнаде за помоћ и негу

Члан 96.

(1) Новчана накнада за помоћ и негу утврђује се у номиналном месечном износу.

(2) Месечни износ накнаде износи _____ динара за месец _____ године.

(3) Новчана накнада за помоћ и негу и увећана новчана накнада за помоћ и негу усклађује се по прописима за усклађивање новчане накнаде за помоћ и негу другог лица у пензијском и инвалидском осигурању

(4) Министар надлежан за социјалну политику може подзаконским актом утврдити критеријуме, мерила и износе за повећање новчане накнаде за помоћ и негу.

Право на увећану новчану накнаду за помоћ и негу

Члан 97.

(1) Право на увећану новчану накнаду за помоћ и негу има лице из члана 95. став 1 овог закона код кога је утврђено телесно оштећење од 100% по једном основу или органски трајни поремећај неуролошког и психичког типа и лице из члана 95. став 1 овог закона које има више оштећења, с тим да ниво оштећења износи по 70% и више процената по најмање два основа.

Алтернатива

(1) *Право на увећану новчану накнаду за помоћ и негу има лице из члана 95. став 1 овог закона код кога је утврђено телесно оштећење од 100% по једном основу, или органски трајни поремећај неуролошког и психичког типа.*

(2) Увећана новчана накнада за помоћ и негу утврђује се у износу права на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица по прописима о пензијском и инвалидском осигурању.

(3) Лице које је по прописима о пензијском и инвалидском осигурању остварило право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица, а испуњава услове из става 1. овог члана, може остварити право на увећану новчану накнаду за помоћ и негу другог лица у висини разлике ова два износа.

Покретање поступка за остваривање права на новчану социјалну помоћ и новчану накнаду за помоћ и негу

Члан 98.

(1) Поступак за остваривање права на новчану социјалну помоћ, покреће се по захтеву странке и по службеној дужности.

(2) Захтев за остваривање права на новчану социјалну помоћ подноси се на прописаном обрасцу чију садржину прописује министарство надлежно за социјалну политику.

(3) Подносилац захтева дужан је да у образац унесе потпуне и истините податке.

(4) Када се као корисник права на новчану социјалну помоћ појављује породица, за носиоца права се одређује један члан породице.

(5) Поступак за остваривање права на новчану накнаду за помоћ и негу покреће се по захтеву странке.

Преиспитивање услова за остваривање права на новчану социјалну помоћ и новчану накнаду за помоћ и негу

Члан 99.

(1) Право на исплату новчане социјалне помоћи и новчане накнаде за помоћ и негу признаје се од дана подношења захтева ако су у моменту подношења захтева испуњени услови за признавање права.

(2) Центар за социјални рад преиспитује услове за остваривање права на новчану социјалну помоћ у мају месецу текуће године, а на основу прихода оствареног у претходна три месеца, осим за кориснике из члана 88. став 3. овог закона.

(3) У поступку из става 2. овог члана центар за социјални рад доноси ново решење уколико је дошло до промена које су од утицаја на даље коришћење права.

Дужност обавештавања о променама

Члан 100.

(1) Корисник права и обавеза, односно његов законски заступник или старатељ дужан је да надлежном центру за социјални рад пријави сваку промену од утицаја на признато право и утврђену обавезу у року од 15 дана од дана настале промене.

(2) Све промене које су од утицаја на коришћење права и утврђених обавеза узимају се у обзир од првог дана наредног месеца по њиховом наступању, односно од 15. у месецу ако је промена наступила до 15. у месецу, осим код новчане накнаде за помоћ и негу када се настала промена узима у обзир од дана настанка промене.

Мировање права на новчану социјалну помоћ

Члан 101.

(1) Право на новчану социјалну помоћ мирује док је корисник ангажован на јавним радовима или по основу акционог плана за запошљавање надлежног министарства.

(2) Право на новчану социјалну помоћ мирује док се корисник налази на издржавању казне затвора у трајању дужем од месец дана.

(3) Корисници из става 1. и 2. овог члана настављају коришћење права на новчану социјалну помоћ даном престанка ангажовања, односно даном отпуста са издржавања казне затвора, под условом да у року од месец дана поднесу захтев за наставак коришћења права и доставе неопходну документацију.

(4) Кориснику новчане накнаде за помоћ и негу и увећане новчане накнаде за помоћ и негу, који се налази на домском смештају, обуставља се исплата новчане накнаде за помоћ и негу и увећане новчане накнаде за помоћ и негу.

Надлежност

Члан 102.

(1) О захтеву из члана 98. став 1 одлучује центар за социјални рад основан за територију на којој подносилац захтева има пребивалиште, односно боравиште.

(2) О захтеву из члана 98. став 5. одлучује надлежни орган локалне самоуправе.

Алтернатива

(1/2) О захтеву из члана 98. одлучује центар за социјални рад основан за територију на којој подносилац захтева има пребивалиште, односно боравиште.

(2/3) Лицу које се нађе на територији општине ван свог пребивалишта, односно боравишта у стању тренутне и изузетно тешке ситуације центар за социјални рад ће пружити одговарајући облик заштите.

Промена месне надлежности

Члан 103.

(1) Ако се измене околности на основу којих је по овом закону била одређена месна надлежност центра за социјални рад, поступак наставља центар за социјални рад који је надлежан с обзиром на измењене околности.

(2) Ако по окончању поступка корисник коме је признато право на новчану социјалну помоћ промени пребивалиште, центар за социјални рад дужан је да списе предмета достави надлежном центру новог места пребивалишта корисника, који је у обавези да у року од 30 дана од дана пријема списка, одлучи о праву корисника.

(3) Ако по окончању поступка корисник коме је признато право на новчану накнаду за помоћ и негу и увећану новчану накнаду за помоћ и негу промени пребивалиште, центар за социјални рад предмет уступа надлежном центру.

Решавање сукоба надлежности

Члан 104.

(1) О сукобу месне надлежности између центара за социјални рад решава министар надлежан за социјалну политику.

Вештачење

Члан 105.

(1) Оцену неспособности за рад, потребе за помоћи и негом и постојање и висину телесног оштећења утврђују органи вештачења формирану по прописима пензијског и инвалидског осигурања.

Налаз и мишљење центра за социјални рад

Члан 106.

(1) Налаз и мишљење центра за социјални рад којим се утврђује могућност пропуштене зараде, број чланова домаћинства и друге чињенице о којима се не води службена евиденција, служи као доказно средство за остваривање права из овог закона.

(2) Налаз и мишљење из става 1. овог члана као доказно средство мора бити у форми коју прописује министарство надлежно за социјалну политику.

Алтернатива

Брисати члан

Жалба против решења

Члан 107.

(1) О жалби против решења центра за социјални рад о праву на новчану социјалну помоћ, новчану накнаду за помоћ и негу и увећану новчану накнаду за помоћ и негу, решава министар надлежан за социјалну политику.

(2) О жалби против решења центра за социјални рад са територије АП Војводине о праву на новчану социјалну помоћ, новчану накнаду за помоћ и негу и увећану новчану накнаду за помоћ и негу, решава покрајински орган управе надлежан за послове социјалне политике.

(3) О жалби против решења центра за социјални рад са територије града Београда о праву на новчану социјалну помоћ, новчану накнаду за помоћ и негу и увећану новчану накнаду за помоћ и негу, решава градска управа.

(4) Жалба не одлаже извршење решења.

(5) Надлежни другостепени орган из става 1, 2 и 3 овог члана врши ревизију решења о признатом праву, у складу са чланом 108. овог закона.

(6) Послове из става 2, 3 и 5 овог члана покрајински орган управе, односно градска управа, обављају као поверене послове.

(7) Против коначних решења из става 1, 2, 3 и 5 овог члана може се покренути управни спор.

Ревизија решења

Члан 108.

(1) Надлежан орган из члана 107. овог закона може извршити ревизију решења о признатом праву на новчану социјалну помоћ, новчану накнаду за помоћ и негу и увећану новчану накнаду за помоћ и негу, у року од годину дана од дана правоснажности решења.

(2) На захтев органа из члана 107. овог закона, првостепени орган је дужан да у року од 8 дана достави тражене списе на ревизију.

(3) У вршењу ревизије надлежни орган ставља на првостепено решење забележбу да је ревизија извршена и да је решење у складу са закону или укида, односно поништава и враћа првостепено решење на поновно одлучивање, ако решење није у складу са законом.

Примена Закона о општем управном поступку

Члан 109.

(1) Поступак за остваривање права на новчану социјалну помоћ, новчану накнаду за помоћ и негу и увећану новчану накнаду за помоћ и негу води се по одредбама Закона о општем управном поступку, ако овим законом није другачије одређено.

Други облици материјалне подршке

Једнократна помоћ

Члан 110.

(1) Једнократна помоћ је помоћ која се обезбеђује лицу које се изненада или тренутно нађе у стању социјалне потребе, као и лицу које се упућује на домски или породични смештај а које нема средстава да обезбеди одећу, обућу и трошкове превоза, неопходних за реализацију смештаја.

(2) Једнократна помоћ може бити новчана и у натураи.

(3) О обезбеђењу једнократне новчане помоћи и помоћи у натураи, стара се општина односно град.

(4) Поступак и исплату једнократне новчане помоћи спроводи центар за социјални рад, а поступак и расподелу помоћи у натураи спроводи орган, организација или служба одређена актом општине, односно града.

(5) Укупан износ исплаћених једнократних новчаних помоћи у току године не може бити већи од шестоструког износа основице за утврђивање висине новчане социјалне помоћи.

Други облици помоћи

Члан 111.

Општина односно град могу предвидети и друге облике материјалне подршке грађана на својој територији (народне кухиње, субвенције и др.).

VIII – УСТАНОВЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Оснивање

Члан 112.

(1) Оснивач установе социјалне заштите доноси акт о оснивању који садржи:

1. назив и седиште, односно лично име и пребивалиште оснивача;
2. делатност;
3. износ средстава за оснивање и почетак рада и начин обезбеђивања средстава;
4. права и обавезе оснивача у погледу обављања делатности;
5. међусобна права и обавезе установе и оснивача;
6. органе управљања и њихова овлашћења;
7. лице које ће до именовања директора обављати послове и вршити овлашћења директора;
8. рок за доношење статута, именовање директора и органа управљања.

(2) У оснивачком акту установе социјалне заштите која се оснива за територију више општина, уређују се међусобна права и обавезе оснивача и других општина за чију територију се та установа оснива.

Статут

Члан 113.

(1) Установа социјалне заштите има статут, којим се уређује: делатност, унутрашња организација, управљање, пословање, услови за именовање и разрешење директора, као и друга питања од значаја за рад.

(2) Статут доноси управни одбор.

(3) На статут сагласност даје оснивач.

(4) На одредбе статута установе социјалне заштите у државној својини у делу којим се уређује област социјалне заштите, односно делатност, унутрашња организација и услови за именовање и разрешење директора, претходно се прибавља мишљење министарства надлежног за социјална питања.

Самовредновање квалитета рада

Члан 114.

(1) Ради осигурања квалитета рада установа социјалне заштите спроводи поступак самовредновања, којим оцењује: квалитет услуга социјалне заштите, квалитет стручног рада запослених, услове у којима се остварује пружање услуга, задовољство корисника, њихових законских заступника и запослених, стручно усавршавање и професионални развој и услове у којима се остварује делатност установе социјалне заштите.

(2) У самовредновању учествују стручни органи, корисници и запослени.

(3) Поступак самовредновања спроводи се сваке године по појединим областима вредновања, а сваке треће године у целини.

(4) Извештај о самовредновању директор подноси органу управљања.

(5) Одредбе овог закона о самовредновању установа социјалне заштите сходно се примењују и на друге пружаоце социјалних услуга.

Почетак рада

Члан 115.

(1) Центар за социјални рад, установа за васпитање деце и омладине, завод за социјалну заштиту могу обављати делатност ако министарство надлежно за социјална питања решењем утврди да су испуњени услови за вршење делатности као и минимални стандарди за пружање појединих услуга социјалне заштите, прописани законом и подзаконским актима које доноси министар надлежан за социјална питања у складу са законом.

(2) По правноснажности решења о испуњености услова за обављање делатности социјалне заштите, врши се упис у регистар, у складу са законом.

Члан 116.

(1) Установа социјалне заштите, односно други пружалац услуга социјалне заштите, може отпочети са пружањем услуга у заједници, услуга породичног смештаја и домског смештаја, кад министарство надлежно за социјална питања

утврди да испуњава услове за обављање делатности пружања тих услуга и изда лиценцу (дозволу) за рад.

(2) Организација из става 1. овог члана, почиње са радом даном издавања лиценце.

Обележавање

Члан 117.

(1) Установе односно други пружаоци услуга социјалне заштите дужни су да истакну назив, односно пословно име, са подацима о делатности, радном времену, оснивачу и седишту, у складу са законом.

Забрана страначког организовања и деловања

Члан 118.

У установи социјалне заштите и другим организацијама које пружају услуге социјалне заштите, није дозвољено политичко организовање и деловање и коришћење простора у те сврхе.

Струковно и стручно повезивање

Члан 119.

1) Установе социјалне заштите и други пружаоци социјалних услуга могу да се повезују и сарађују са одговарајућим установама и организацијама у земљи и иностранству, ради унапређења делатности и размене искустава.

(2) У функцији унапређивања социјалне заштите, установе социјалне заштите и други пружаоци социјалних услуга могу међусобно да се повезују у струковна удружења.

(3) На оснивање, организацију и рад удружења из става 2. овог члана, примењују се прописи о удружењима.

(4) Стучни радници, стручни сарадници и други стручњаци (запослени) у социјалној заштити могу међусобно да се повезују у струковна друштва.

(5) На организовање и рад струковног друштва примењују се прописи о удружењима.

Вођење документације и евиденције

Члан 120.

(1) Установа социјалне заштите и други пружаоци услуга социјалне заштите дужни су да воде документацију и евиденцију о стручном раду на начин прописан законом и да у прописаним роковима достављаје индивидуалне, збирне и периодичне извештаје заводу за социјалну заштиту, као и другим организацијама, у складу са овим законом и прописима донетим за његово спровођење.

(2) Евиденција и документација може се водити и у електронској форми

(3) Установа социјалне заштите и други пружаоци услуга социјалне заштите дужни су да чувају документацију корисника од неовлашћеног приступа,

умножавања и злоупотребе, независно од облика у коме су подаци из документације сачувани, у складу са законом.

(4) Вођење документације и унос података у документацију искључиво обављају овлашћена лица, у складу са законом и другим општим актом.

(5) Надлежни радник у социјалној заштити дужан је да уредно води документацију, у складу са законом, и да евидентира све стручне поступке, услуге и интервенције које су предузете у раду са корисником, а посебно разлоге или околности које су довеле до коришћења услуга, изворе података, поступак и резултате процене, поступак планирања услуга и мера, предузете услуге, мере правне заштите и интервенције, резултате тих мера, као и упутства и савете дате кориснику.

(6) Врсте и садржину документације и евиденција, начин и поступак вођења, лица овлашћена за вођење документације и унос података, рокове за достављање и обраду података, начин располагања подацима из документације која се користи за обраду података, као и друга питања од значаја за вођење документације и евиденција прописује министар надлежан за социјална питања.

Доступност података

Члан 121.

(1) Загарантована је поверљивост личних података из документације корисника услуга социјалне заштите која се обрађује за потребе извештаја односно за документацију и евиденције.

(2) Установа социјалне заштите и други пружаоци услуга социјалне заштите дужни су да учине доступним информације од јавног значаја, на начин предвиђен законом и другим општим актом

Члан 122.

(1) Корисник има право увида у списе предмета који се односе на коришћење услуга социјалне заштите.

(2) Када је корисник малолетно лице или лице лишено пословне способности, право увида у списе има законски заступник корисника.

(3) Не могу се разгледати ни преписивати, односно умножавати списи који се воде као поверљиви, ако би се тиме могла осујетити сврха поступка или ако се то противи јавном интересу или оправданом интересу корисника или трећег лица.

Члан 123.

Министар надлежан за социјална питања ближе одређује који се подаци сматрају поверљивом, уређује дужност чувања службене тајне и начин ослобађања од чувања службене тајне, као и начин заштите поверљивости личних података и начин обезбеђења приступа информацијама од јавног значаја.

Центар за социјални рад

Делатност центра за социјални рад

Члан 124.

(1) Центар за социјални рад доноси одлуке о остваривању права корисника и пружа услуге корисницима у складу са законом и прописима донетим на основу закона.

(2) У вршењу своје делатности центар поступа у складу са стандардима утврђеним подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

(3) У вршењу јавних овлашћења, центар за социјални рад, као установа социјалне заштите и орган старатељства, поступа у складу са организацијом, стандардима и нормативима утврђеним подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

(4) Центар за социјални рад учествује у пословима планирања и развоја социјалне заштите у локалној заједници.

(5) У вршењу других послова утврђених законом, као и пружању услуга социјалне заштите које обезбеђује аутономна покрајина или локална самоуправа, центар за социјални рад поступа по прописима које доноси надлежни орган аутономне покрајине односно локалне самоуправе.

Послови у вршењу јавних овлашћења

Члан 125.

(1) Центар за социјални рад, у складу са законом:

1. процењује потребе, снаге и ризике и планира пружање услуга социјалне заштите и упућује кориснике другим установама социјалне заштите и другим пружаоцима услуга социјалне заштите;
2. спроводи поступке и одлучује о правима на материјална давања и пружању услуга социјалне заштите из овог закона и других општих аката;
3. предузима мере, покреће и учествује у судским и другим поступцима, у складу са законом;
4. води евиденцију и документацију о пруженим услугама и предузетим мерама у оквиру своје делатности и друге евиденције у складу са прописима;
5. обавља друге послове, у складу са законом.

(2) Послови из става 1. тач. 2. и 4. овог члана који се односе на права, односно услуге о чијем се обезбеђивању стара Република Србија, обављају се као поверени.

Други послови социјалне заштите

Члан 126.

Центар за социјални рад обавља стручне послове у области социјалне заштите и социјалног рада, и то:

1. иницира и развија превентивне и друге програме који доприносе задовољавању индивидуалних и заједничких потреба грађана, односно спречавању и сузбијању социјалних проблема у заједници;
2. пружа услуге социјалне заштите;
3. обавља и друге послове у складу са законом и другим општим актима.

Директор центра за социјални рад

Члан 127.

Директор центра за социјални рад именује се на основу конкурса, по прибављеном мишљењу управног одбора, на период од четири године.

Члан 128.

(1) За директора центра за социјални рад може бити именовано лице из реда стручних радника из члана 140. овог закона, које има најмање пет година радног искуства у области социјалне заштите.

(2) У погледу именовања вршиоца дужности директора центра за социјални рад примењују се одредбе овог закона о условима и поступку за именовање директора центра за социјални рад.

(3) Послови директора центра за социјални рад уређују се оснивачким актом и статутом, у складу са законом.

(4) Одлуку о ближим правилима поступка за именовање и разрешење директора односно вршиоца дужности директора центра за социјални рад, доноси оснивач.

Управни и надзорни одбор центра за социјални рад

Члан 129.

(1) Управни и надзорни одбор центра за социјални рад именује оснивач, на период од четири године.

(2) Управни одбор центра за социјални рад има пет чланова и чине га: два представника оснивача, два представника запослених и представник организација цивилног друштва са седиштем на територији за коју је основан центар за социјални рад.

(3) Надзорни одбор центра за социјални рад има три члана и чине га два представника оснивача и један представник запослених.

(4) Послови управног и надзорног одбора центра за социјални рад уређују се оснивачким актом и статутом, у складу са законом.

(5) Одлуку о ближим правилима поступка за именовање и разрешење чланова управног и надзорног одбора центра за социјални рад, доноси оснивач.

Установа за васпитање деце и омладине

Делатност установе за васпитање деце и омладине

Члан 130.

(1) У установи за васпитање деце и омладине спроводе се васпитне мере упућивања у васпитну установу, у складу са посебним прописима.

(2) Стандарди услуге и друга питања од значаја за пружање услуга из става 1. овог члана, ближе се уређују подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Директор установе за васпитање деце и омладине

Члан 131.

На директора установе за васпитање деце и омладине, сходно се примењују одредбе о овог закона директору центра за социјални рад.

Управни и надзорни одбор установе за васпитање деце и омладине

Члан 132.

(1) Управни одбор установе за васпитање деце и омладине има пет чланова и чине га: два представника оснивача, представник запослених, представник корисника, односно законских заступника корисника и представник организација цивилног друштва које се баве правима детета.

(2) На остала питања управног и надзорног одбора завода за васпитање деце и омладине, сходно се примењују одредбе овог закона о управном и надзорном одбору центра за породични смештај и усвојење.

Пружање услуга социјалне заштите у заједници, услуга породичног смештаја, усвојења и домског смештаја

Делатност

Члан 133.

На делатност других пружалаца услуга социјалне заштите у обављању послова пружања услуге социјалне заштите у заједници, услуга породичног смештаја и усвојења, као и домског смештаја, примењују се одредбе овог закона и прописа донетих за његово спровођење.

Делатност центра за породични смештај усвојење

Члан 134.

(1) Центар за породични смештај и усвојење, у складу са законом:

1. врши припрему и обуку будућих хранитеља и усвојитеља у складу са подзаконским актом који доноси министар надлежан за социјална питања, о чему извештава надлежни центар за социјални рад;
2. пружа подршку хранитељима односно породицама које пружају услугу породичног смештаја;
3. извештава центар за социјални рад о свом увиду у рад хранитеља и предлаже мере ради отклањања евентуалних пропуста у раду;
4. обавља и друге послове у складу са законом и другим општим актима.

Директор

Члан 135.

(1) На директора, установе социјалне заштите коју је основала Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, односно која је основана средствима у државној или мешовитој својини, сходно се примењују одредбе овог закона о директору центра за социјални рад.

(2) На избор директора односно лица овлашћеног за заступање, другог пружаоца услуга социјалне заштите примењују се прописи по којима је основан и регистрован.

Управни и надзорни одбор

Управни и надзорни одбор пружалаца домског смештаја корисника

Члан 136.

(1) Управни одбор пружаоца домског смештаја корисника има пет чланова и чине га: два представника оснивача, представник запослених, представник корисника односно законских заступника корисника и представник организација цивилног друштва.

(2) Надзорни одбор пружаоца домског смештаја корисника има три члана и чине га два представника оснивача и један представник запослених.

(3) На остала питања управног и надзорног одбора пружалаца из става 1. овог члана, сходно се примењују одредбе овог закона о управном и надзорном одбору центра за социјални рад.

Управни и надзорни одбор пружалаца других услуга социјалне заштите

Члан 137.

(1) Управни одбор и надзорни одбор пружаоца других услуга социјалне заштите у складу са овим законом, коју је основала Република, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправа, има најмање три члана.

(2) Послови управног и надзорног одбора пружалаца из става 1. овог члана, уређују се оснивачким актом и статутом, у складу са законом.

(3) Одлуку о саставу и ближим правилима поступка за именовање и разрешење чланова управног и надзорног одбора пружалаца из става 1. овог члана, доноси оснивач.

Управни и надзорни одбор пружалаца других услуга социјалне заштите, основане средствима у приватној својини

Члан 138.

(1) На пружаоца других услуга социјалне заштите у складу са овим законом, основаног од стране правног или физичког лица средствима у приватној својини, о управном и надзорном одбору примењују се прописи по којима је правно лице основано и регистровано.

(2) Уколико, у складу са односним прописима, пружалац услуга из става 1. овог члана, има управни и надзорни одбор, избор чланова, састав и послове управног и надзорног одбора уређују се оснивачким актом односно статутом.

IX – СТРУЧНИ РАДНИЦИ И СТРУЧНИ САРАДНИЦИ У СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

Опште одредбе о стручним радницима и стручним сарадницима

Запослени у установама и другим пружаоцима услуга социјалне заштите

Члан 139.

(1) У установи односно другом пружаоцу услуге социјалне заштите послове обављају: стручни радници, стручни сарадници, помоћни радници и друга лица, у складу са законом.

(2) Лица из става 1. овог члана, као и други запослени, дужни су да својим радом и укупним понашањем доприносе остваривању циљева социјалне заштите.

Стручни радници и стручни сарадници

Члан 140.

(1) Стручне послове у социјалној заштити обављају стручни радници и стручни сарадници.

(3) Стручни радници су социјални радник, правник, психолог, дефектолог, педагог, андрагог и специјални педагог.

(4) Стручне послове у установама социјалне заштите, односно код других пружалаца услуга социјалне заштите могу обављати и стручни сарадници одговарајућег усмерења и степена стручне спреме, у зависности од делатности пружаоца услуге.

Чланство у Комори социјалне заштите

Члан 141.

(1) Стручни радници и стручни сарадници у чланови су Коморе социјалне заштите.

(2) Стручни радник, односно стручни сарадник дужан је да поднесе захтев за упис у именик Коморе социјалне заштите, у року од пет дана од дана почетка обављања послова из области социјалне делатности.

Супервизија

Члан 142.

(1) Услуге социјалне заштите пружају се уз супервизијску помоћ и подршку.

(2) Супервизијску помоћ и подршку, могу обављати стручни радници на услугама социјалног рада, у складу са стандардима односно одговарајућим подзаконским актом.

Службена легитимација

Члан 143.

(1) Стручни радници центра за социјални рад имају службену легитимацију којом доказују својство службеног лица и овлашћења.

(2) Садржај и облик службене легитимације из става 1. овога члана прописује министар надлежан за послове социјалне заштите.

Обука новозапослених и волонтера

Члан 144.

(1) За све новозапослене и волонтерски ангажоване стручне раднике и сараднике обезбеђује се структурисана обука на радном месту са супервизором или одређеним стручним радником – ментором, у трајању до 60 часова.

(2) Обука из става 1. овог члана мора да започне током првог месеца рада новозапосленог и волонтера.

(3) Обука за новозапослене и волонтерски ангажоване стручне раднике и сараднике, реализује се према акредитованом програму обуке.

Приправнички стаж

Члан 145.

(1) Приправнички стаж је практичан рад под надзором овлашћеног стручног радника, односно сарадника – ментора, којим се приправник оспособљава за самостални рад.

(2) Приправнички стаж се изводи се по утврђеном програму за увођење у посао и обавља се у установама социјалне заштите и другим пружаоцима услуга социјалне заштите под непосредним надзором стручног радника, односно сарадника који има најмање пет година радног искуства.

(3) Приправнички стаж за стручне раднике и сараднике у социјалној заштити са високом стручном спремом траје 12 месеци.

(4) Приправнички стаж за сараднике са вишом, односно средњом стручном спремом, траје шест месеци.

Услови за почетак самосталног рада

Члан 146.

(1) Стручни радници у социјалној заштити не могу обављати самостални рад док не обаве приправнички стаж и положи приправнички и стручни испит.

(2) Стручни сарадници у социјалној заштити не могу обављати самостални рад док не заврше приправнички стаж и положи приправнички испит.

(3) Програм обављања приправничког стажа, као и садржај и начин полагања приправничког испита, одређује установа социјалне заштите односно други пружалац услуге социјалне заштите.

Волонтерски рад

Члан 147.

(1) Приправнички стаж може се обављати и у облику волонтерског рада.

(2) Приправнички стаж за приправника-волонтера спроводи се према програму из чл. 145. овог закона.

(3) Установа односно други пружалац услуга социјалне заштите, ради обављања послова из своје делатности, може ангажовати стручне раднике, стручне сараднике и друга лица у својству волонтера.

(4) Установа односно други пружалац социјалних услуга може волонтеру из ст. 1-3. овог члана, са којим је закључила уговор о волонтерском раду да обезбеди награду за рад и остваривање других права, у складу са законом и другим општим актима.

(5) Волонтер има права из обавезног социјалног осигурања, у складу са законом.

Стручно усавршавање стручних радника и сарадника

Члан 148.

(1) Под стручним усавршавањем, у смислу овог закона, подразумева се континуирано стицање знања и вештина стручних радника и сарадника у социјалној заштити.

(2) Трошкове стручног усавршавања стручних радника и сарадника у социјалној заштити сnose стручни радници и сарадници и послодавац.

Дужност стручног усавршавања

Члан 149.

(1) Стручни радници и сарадници у социјалној заштити имају право и дужност да у току професионалног рада стално прате развој науке и струке и да се стручно усавршавају у циљу одржавања и унапређивања професионалних компетенција и квалитета стручног рада.

(2) Стручно усавршавање радника у социјалној заштити услов је за стручно напредовање и стицање, односно обнављање лиценце.

(3) Установа социјалне заштите, односно други пружалац услуга социјалне заштите дужан је да запосленом стручном раднику и сараднику обезбеди услове за стицање и обнављање лиценце, у складу са законом.

План стручног усавршавања

Члан 150.

(1) Установа социјалне заштите, односно други пружалац услуга социјалне заштите дужан је да стручном раднику и сараднику обезбеди стручно усавршавање, у складу са овим законом, а према плану стручног усавршавања.

(2) План стручног усавршавања из става 1. овог члана доноси руководилац установе социјалне заштите, односно руководилац другог пружаоца услуга социјалне заштите.

(3) План развоја кадрова у социјалној заштити, на предлог Републичког завода за социјалну заштиту, доноси министар надлежан за социјалну заштиту.

Оцењивање, награђивање и професионално напредовање

Члан 151.

(1) Рад стручних радника и стручних сарадника у социјалној заштити се оцењује.

(2) Оцену из става 1. овога члана доноси директор установе социјалне заштите односно другог пружаоца услуга социјалне заштите сваке године најкасније до 30. децембра за претходних 12 месеци, о којој обавештава а стручног радника односно сарадника.

(3) На основу добијених оцена стручним радницима може се обезбедити професионално напредовање и награђивање.

(4) Критеријуме о начину оцењивања, професионалног напредовања и награђивања, прописује министар надлежан за послове социјалне заштите.

Х – ПРАВА, ОБАВЕЗЕ И ОДГОВОРНОСТИ ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

Примена закона

Члан 152.

На права, обавезе и одговорности из радног односа, односно по основу рада стручних радника, стручних сарадника и других запослених у установама социјалне заштите, односно других пружалаца услуга социјалне заштите примењује се закон о раду, осим ако овим законом није другачије одређено.

Распоред рада, радно време и социјална заштита за време штрајка

Члан 153.

(1) Распоред рада, почетак и завршетак радног времена утврђује се у зависности од врсте делатности коју обављају, а у складу са потребама корисника и организацијом рада.

(2) Распоред рада, почетак и завршетак радног времена, утврђује оснивач уз сагласност наручиоца услуге.

(3) За време штрајка установа социјалне заштите односно други пружалац услуга социјалне заштите дужан је да, у зависности од делатности, обезбеди минимум процеса рада који обухвата пружање услуга неодложних интервенција, збрињавање, надзор, негу и исхрану особа на смештају, као и обезбеђење других неодложних потреба корисника услуга.

(4) Минимум процеса рада за време штрајка из става 3. овог члана према врстама установа социјалне заштите ближе утврђује министар надлежан за социјална питања.

Дежурство

Члан 154.

(1) Установа социјалне заштите односно други пружалац услуга социјалне заштите може да уведе дежурство као прековремени рад, ако организацијом рада у сменама или расподелом радног времена није у могућности да обезбеди вршење делатности.

(2) За време трајања дежурства запослени мора бити присутан у установи социјалне заштите односно код другог пружаоца услуга социјалне заштите.

(3) Дежурство из става 1. овог члана може да се уведе ноћу, у дане државног празника и недељом, као и у дане празника који су законом предвиђени као нерадни дани.

(4) Одлуку о увођењу и обиму дежурства доноси директор.

(5) Дежурство запосленог као прековремени рад, не може трајати дуже од осам часова недељно нити дуже од четири часа дневно.

(6) Запослени за кога је одлуком директора уведено дежурство има право на увећану зараду за дежурство као прековремени рад, у складу са законом и прописима о раду.

Приправност и рад по позиву

Члан 155.

(1) Установа социјалне заштите односно други пружалац услуга социјалне заштите, може увести и приправност.

(2) Приправност је посебан облик радног ангажовања код којег запослени не мора бити присутан у центру за социјални рад, али мора бити стално доступан (у приправности) да би, ако устреба, извршио неодложну интервенцију.

(3) Одлуку о увођењу и обиму приправности доноси директор центра за социјални рад.

(4) Запослени за време приправности имају право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду, а најмање - за сваки сат приправности у висини 10% вредности радног сата основне зараде.

(5) Запосленом који је за време приправности позван да изврши неодложну интервенцију време ефективног рада по позиву рачуна се и исплаћује као прековремени рад.

(6) Увећање зараде по основу прековременог рада искључује увећање по основу приправности за исти период.

Радне обавезе и одговорности

Дужност извршавања радних обавеза

Члан 156.

Запослени у установи социјалне заштите односно код другог пружаоца услуга социјалне заштите, дужан је да извршава радне обавезе утврђене овим законом и другим актом у складу са законом.

Забрањени облици понашања и правне последице

Члан 157.

(1) У установи социјалне заштите, односно код другог пружаоца услуга социјалне заштите запосленом је забрањен сваки облик насиља, злостављања

корисника, и то: физичко, емоционално и сексуално злостављање; експлоатација корисника; злоупотреба поверења или моћи коју ужива у односу на корисника; занемаривање корисника и друга поступања која доводе до нарушавања опстанка, здравља и достојанства корисника и развоја детета.

(2) Обавеза поступања у складу са ставом 1. овог члана, сматра се радном обавезом запосленог у смислу закона о раду.

(3) Министар надлежан за социјална питања општим актом ближе одређује шта се сматра забрањеним поступањем у смислу става 1. овог члана.

(4) Радне обавезе запослених, уређују се и колективним уговором, правилником и уговором о раду, у складу са законом о раду.

(5) Поступање запосленог противно одредбама става 1. овог члана, као и одредбама аката из става 3. и 4. овог члана, сматра се повредом радне обавезе, за коју запослени сноси правне последице предвиђене прописима о раду.

Радна дисциплина и правила понашања

Дужност поштовања радне дисциплине и правила понашања

Члан 158.

(1) У установи социјалне заштите односно код другог пружаоца услуга социјалне заштите негују се односи међусобног разумевања и уважавања запослених, корисника, чланова породице и законских заступника корисника.

(2) Запослени има обавезу да својим радом и укупним понашањем доприноси развијању позитивне атмосфере у установи социјалне заштите.

(3) Запослени је, током обављања својих послова, дужан да поштује радну дисциплину и правила понашања утврђена колективним уговором односно општим актом послодавца.

Правне последице непоштовања радне дисциплине и правила понашања

Члан 159.

За непоштовање радне дисциплине и правила понашања запослени сноси правне последице утврђене законом, колективним уговором односно општим актом послодавца.

. XI – КОМОРА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Члан 160.

(1) Овим законом оснива се Комора социјалне заштите (у даљем тексту: Комора) као независна, професионална организација запослених у социјалној заштити.

(2) Комора, по упису у судски регистар, стиче својство правног лица, са правима, обавезама и одговорностима утврђеним законом и статутом Коморе.

(3) Комора има рачун.

(4) Седиште Коморе је у Београду.

(5) Комора може да има огранке, у складу са статутом.

Чланство у Комори

Члан 161.

(1) Чланство у Комори је обавезно за све који као професију у Републици Србији обављају послове из области социјалне делатности у установама социјалне заштите и код других пружалаца услуга социјалне заштите.

(2) Под обављањем професије, у смислу овог закона, подразумева се непосредно обављање делатности социјалне заштите од стране стручних радника и стручних сарадника који имају одговарајуће стручно образовање и који своју делатност обављају у установама социјалне заштите и код других пружалаца социјалних услуга, под условима прописаним овим законом.

(3) Комора може имати и почасне чланове, као и чланове донаторе, у складу са статутом Коморе.

Организација и финансирање рада Коморе

Члан 162.

(1) На организацију и рад Коморе примењују се прописи о јавним службама.

(2) Средства за рад Коморе обезбеђују се из буџета Републике, чланарине, донација и других извора.

Послови коморе

Поверени послови

Члан 163.

(1) Комора обавља следеће послове као јавна овлашћења:

1. доноси кодекс професионалне етике (у даљем тексту: Етички кодекс);
2. води регистар чланова Коморе;
3. издаје, обнавља и одузима лиценцу стручним радницима у социјалној заштити;
4. води регистар о издатим, обновљеним и одузетим лиценцама стручних радника и стручних сарадника ангажованих у социјалној заштити;
5. предлаже именовање стручних радника у стручна звања;
6. формира етички одбор ради утврђивања повреде професионалне дужности и одговорности и изрицање мера члановима Коморе;
7. води посебну евиденција о члановима Коморе који су у статусу приправника;
8. води регистар изречених мера;
9. издаје уверења о чињеницама о којима води евиденцију;

10. утврђује висину чланарине за чланове коморе;
11. утврђује износ накнаде за упис у регистар чланова Коморе, издавање и обнављање лиценце, као и за издавање легитимације и уверења о чињеницама о којима води евиденцију;
12. издаје легитимацију члановима Коморе,
13. обавља и друге послове у складу са законом и статутом Коморе.

(2) Послове из става 1. овог члана Комора обавља као поверене.

(3) У вршењу поверених послова из става 1. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, ако овим законом није друкчије одређено.

(4) На одлуку о висини чланарине и накнада из става 1. тач. 10. и 11. овог члана, сагласност даје министарство надлежно за послове социјалне заштите.

(5) Одлуку из става 4. овог члана, доступна је члановима Коморе.

Остали послови коморе

Члан 164.

(1) Комора обавља и следеће послове:

1. заступа и штити професионалне интересе својих чланова у обављању професије;
2. стара се о угледу чланова коморе, односно о обављању послова делатности социјалне заштите у складу са Етичким кодексом;
3. даје иницијативу за ближе уређивање начина обављања приправничког стажа и полагања приправничког и стручног испита, као и стручног усавршавања стручних радника и стручних сарадника;
4. даје иницијативу за ближе уређивање услова које морају испуњавати установе социјалне заштите и други пружаоци услуга социјалне заштите за обављање приправничког стажа стручних радника и стручних сарадника;
5. даје иницијативу за доношење прописа у области социјалне заштите;
6. пружа стручну помоћ члановима Коморе;
7. обавља и друге послове, у складу са законом и статутом Коморе.

Етички одбор социјалне заштите

Члан 165.

(1) Етички одбор социјалне заштите је стручно тело Коморе које прати пружање и спровођење социјалне заштите на начелима професионалне етике.

(2) Етички одбор има најмање пет чланова, који се бирају из реда истакнутих стручњака који имају значајне резултате у професионалном раду у области социјалне заштите, професионалне етике и хуманистичких наука.

(3) Мандат чланова Етичког одбора траје пет година.

Задаци Етичког одбора социјалне заштите

Члан 166.

Етички одбор социјалне заштите:

1. предлаже Етички кодекс запослених у социјалној заштити и даје тумачења основних начела професионалне етике;
2. прати и анализира примену начела професионалне етике у пружању социјалне заштите;
3. доприноси стварању навика за поштовање и примену начела професионалне етике у пружању социјалне заштите;
4. врши сталну саветодавну функцију у погледу примене и унапређења професионалне етике;
5. утврђује повреде професионалне етике, дужности и одговорности и изриче мере професионалне одговорности члановима Коморе;
6. прати спровођење научних истраживања у социјалној заштити и даје мишљења о спорним етичким питањима која су од значаја за спровођење научних истраживања;
7. разматра и друга питања професионалне етике у социјалној заштити.

XII – ЗАВОД ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ

Оснивање завода за социјалну заштиту

Члан 167.

(1) За обављање развојних, саветодавних, истраживачких и других стручних послова у социјалној заштити у Републици Србији оснива се Републички завод за социјалну заштиту, а у аутономној покрајини - покрајински завод за социјалну заштиту.

(2) Акт о оснивању Републичког завода за социјалну заштиту доноси Влада, а акт о оснивању покрајинског завода за социјалну заштиту - надлежни орган аутономне покрајине.

(3) На оснивање, организацију и рад завода примењују се прописи о јавним службама.

(4) О промени назива, седишта и статусној промени завода одлучује оснивач.

(5) На статут и годишњи програм рада завода сагласност даје оснивач.

(6) Заводи подносе извештаје о свом раду оснивачу.

(7) За оснивање и рад завода средства се обезбеђују у буџету оснивача.

Послови завода

Поверени послови завода

Члан 168.

(1) Завод за социјалну заштиту, у оквиру јавних овлашћења, обавља следеће послове:

1. прати квалитет стручног рада и услуга у установама социјалне заштите, у складу са овим законом;
2. пружа стручну подршку ради унапређења стручног рада и услуга социјалне заштите;
3. истражује социјалне појаве и проблеме, делатност и ефекте социјалне заштите, израђује анализе и извештаје у области социјалне заштите и предлаже мере за унапређење услуга, политика и мера социјалне заштите;
4. развија систем квалитета у социјалној заштити, координира развој стандарда услуга и предлаже надлежном министарству унапређење постојећих и увођење нових стандарда
5. развија и реализује моделе супервизијске подршке у установама социјалне заштите и социјалним службама;
6. предлаже План развоја кадрова са планом приоритетних програма обуке у социјалној заштити, министарству надлежном за социјална питања;
7. развија базе података од значаја за систем социјалне заштите;
8. обавља и друге послове у складу са законом и подзаконским актом.

(2) Републички Завод за социјалну заштиту обавља и послове акредитације програма обуке у систему социјалне заштите.

Други послови завода

Члан 169.

(1) Завод за социјалну заштиту обавља и друге стручне, истраживачке и развојне послове, и то:

1. учествује у изради, спровођењу, праћењу и оцени ефеката стратегија, планова акција, закона и других прописа које се односе на развој делатности социјалне заштите;
2. иницира и учествује у креирању и увођењу иновација у систем социјалне заштите;
3. организује и учествује у континураном усавршавању и обучавању стручних радника и сарадника у систему социјалне заштите;
4. сачињава и публикује научне монографије, часописе и зборнике радова, стручне приручнике, водиче, информаторе, студије и примере добре праксе;
5. иницира, учествује и организује научне и стручне скупове;
6. информише стручну и ширу јавност о спровођењу делатности система социјалне заштите, указује на потребе и проблеме појединих група корисника и осетљивих друштвених група и

7. обавља и друге послове у складу са законом и подзаконским актом.

XIII – НАДЗОР НАД РАДОМ УСТАНОВА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ И ДРУГИХ ПРУЖАЛАЦА УСЛУГА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Члан 170.

(1) Надзор над спровођењем овог закона врши министарство надлежно за послове социјалне заштите.

(2) Над радом установа социјалне заштите других пружалаца услуга социјалне заштите врши се инспекцијски надзор, и као надзор над стручним радом и надзор над обављањем поверених послова.

(3) Надзор из става 2. овог члана врши министарство надлежно за социјална питања.

(4) Надзор над радом установа социјалне заштите и других пружалаца услуга социјалне заштите на територији аутономне покрајине врши надлежни орган аутономне покрајине.

(5) Послови из става 4. овог члана врше се као поверени послови.

Инспекцијски надзор

Члан 171.

(1) Инспекцијски надзор врши министарство надлежно за социјална питања преко инспектора социјалне заштите.

(2) На вршење инспекцијског надзора примењују се одредбе закона којим је уређен општи управни поступак, као и закона којим је уређена државна управа, ако овим законом није друкчије одређено.

Права и дужности инспектора социјалне заштите

Члан 172.

(1) Инспектор социјалне заштите самосталан је у раду у границама овлашћења утврђених овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона и лично је одговоран за свој рад.

(2) Инспектор социјалне заштите је дужан да поступа савесно и непристрасно у вршењу послова инспекцијског надзора, односно да чува као службену тајну податке до којих дође у току вршења надзора, а посебно податке који се односе на документацију корисника.

Овлашћења инспектора

Члан 173.

(1) У вршењу надзора инспектор социјалне заштите је овлашћен да утврђује законитост рада и испуњеност стандарда у складу са овим законом:

1. прегледа опште и појединачне акте установе социјалне заштите, односно другог пружаоца услуга социјалне заштите;
2. изврши увид у документацију установе социјалне заштите односно другог пружаоца услуга социјалне заштите, на основу које се остварују услуге социјалне заштите;
3. изврши непосредан увид у остваривање услуга, упозори на уочене неправилности и одреди мере и рок за њихово отклањање који не може бити краћи од 15 дана ни дужи од шест месеци, а у хитним случајевима нареди отклањање утврђених неправилности и недостатака одмах;
4. захтева извештаје и податке о раду установа социјалне заштите односно другог пружаоца услуга социјалне заштите;
5. изврши проверу испуњености услова за обављање делатности социјалне заштите, прописаних овим законом;
6. саслуша и узме изјаве одговорног лица, односно стручног радника и стручног сарадника, као и других релевантних лица;
7. иницира поступак за утврђивање одговорности;
8. изврши непосредан увид у спровођење налога изречених, у складу са овим законом, у поступку инспекцијског надзора;
9. разматра представке правних и физичких лица које се односе на рад и пружање услуга социјалне заштите;
10. обавља друге послове инспекцијског надзора, у складу са законом.

Члан 174.

(1) У вршењу надзора инспектор социјалне заштите може да:

1. привремено забрани обављање делатности, односно обављање одређених послова у установи социјалне заштите, односно код другог пружаоца услуга социјалне заштите, ако се обављају супротно одредбама овог закона, у року који не може бити краћи од 30 дана ни дужи од шест месеци од дана пријема акта којим је та мера изречена;
2. привремено забрани обављање делатности социјалне заштите, односно одређених послова делатности социјалне заштите, стручном раднику или сараднику који обавља делатност социјалне заштите супротно одредбама овог закона и прописима донетим за спровођење овог закона, у року који не може бити краћи од 30 дана ни дужи од шест месеци од дана пријема акта којим је та мера изречена;

3. привремено забрани самостални рад стручном раднику коме је Комора изрекла једну од дисциплинских мера привремене забране самосталног рада;
4. забрани самостални рад стручном раднику који није добио, односно обновио лиценцу за самостални рад, односно коме је одузета лиценца за самостални рад;
5. предложи Комори одузимање лиценце стручном раднику из разлога прописаних овим законом;
6. поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дело и поднети захтев за покретање прекршајног поступка;
7. упути стручног радника односно сарадника, на преглед ради оцене посебне здравствене способности у случају сумње на губитак здравствене способности за безбедно и успешно обављање послова у социјалној заштити.

Записник и службена белешка о извршеном надзору

Члан 175.

(1) О извршеном надзору инспектор саставља записник који садржи налаз стања и наложене мере, а о мање важним радњама у поступку, службену белешку.

(2) Записник из става 1. овог члана инспектор социјалне заштите доставља у установи социјалне заштите, односно другом пружаоцу услуга социјалне заштите код којег је извршен надзор и оснивачу.

(3) Ако инспектор социјалне заштите оцени да је поступањем, односно непоступањем установе социјалне заштите, односно другог пружаоца услуга социјалне заштите учињено кривично дело, привредни преступ или прекршај, дужан је да без одлагања поднесе надлежном органу пријаву за учињено кривично дело, привредни преступ, односно захтев за покретање прекршајног поступка.

Решење

Члан 176.

(1) Инспектор социјалне заштите на основу записника из члана 175. доноси решење којим налаже мере, радње, као и рокове за извршење наложених мера установи социјалне заштите, односно другом пружаоцу услуга социјалне заштите.

(2) Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министру надлежном за социјална питања

(3) Решење министра из става 2. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.

Обавезе установе социјалне заштите, односно другог пружаоца услуга социјалне заштите према инспектору

Члан 177.

Установе социјалне заштите односно други пружаоци услуга социјалне заштите дужни су да инспектору омогуће несметано вршење послова, ставе на увид потребна документа и предмете и пруже другу тражену помоћ.

Службена легитимација инспектора

Члан 178.

(1) Инспектор социјалне заштите има службену легитимацију којом се идентификује и коју је дужан да покаже на захтев одговорног или другог заинтересованог лица приликом вршења надзора.

(2) Образац и садржину легитимације из става 2. овог члана прописује министарнадлежан за социјалну заштиту.

Надзор над стручним радом

Члан 179.

(1) Министарство надлежно за послове социјалне заштите врши надзор над стручним радом установа социјалне заштите и других пружалаца услуга социјалне заштите.

(2) У надзору над стручним радом министарство утврђује ниво испуњености захтева у односу на поштовање стручног поступка и коришћење стручних знања и вештина током пријема, процене, планирања, прегеда ефеката реализованих активности и завршетка рада са корисником, на основу увида у стручну документацију и процес пружања и ефеката услуга.

(3) По завршеном надзору над стручним сачињава се извештај.

(4) Начин вршења надзора над стручним радом прописује министар надлежан за социјалну заштиту.

XIV – НЕЗАВИСНИ МОНИТОРИНГ

Одбор за мониторинг

Члан 180.

(1) Пружање услуга социјалне заштите и поштовање најбољег интереса корисника и заштита права корисника у установама социјалне заштите за домски смештај деце са сметњама у развоју и душевно оболеле особе подлежу мониторингу.

(2) Мониторинг из става 1. овог члана врши Одбор за мониторинг пружања услуга социјалне заштите (у даљем тексту: Одбор за мониторинг).

Делокруг рада Одбора за мониторинг

Члан 181.

(1) Одбор за мониторинг обавља следеће послове:

1. прати испуњеност стандарда људских права и права детета - корисника домског смештаја;
2. прати остварење циљева и начела социјалне заштите из овог закона;
3. прати остварење права корисника, из овог закона;
4. разматра притужбе корисника и других заинтересованих лица, на поступање према корисницима;
5. сачињава извештаје о стању људских права односно права детета - корисника услуга социјалне заштите;
6. подноси извештаје о утврђеном стању, и то: директору и управном и надзорном одбору, оснивачу, министру надлежном за социјална питања, заштитнику грађана, заводу за социјалну заштиту и Комори, као и домаћим и међународним организацијама и телима за заштиту људских права и права детета;
7. подноси пријаве полицији и надлежном тужилаштву, у случају постојања сумње да је према кориснику почињено кривично дело;
8. подноси редовне извештаје Влади и министру надлежном за социјална питања.

(2) Одбор за мониторинг своје послове праћења из става 1. овог члана обавља непосредним увидом, у складу са сопственим планом вршења мониторинга и на основу притужби.

Састав Одбора за мониторинг

Члан 182.

Одбор за мониторинг има три члана, и то: једног члана из реда представника организација цивилног друштва које се баве људским правима односно правима детета и два члана из реда истакнутих стручњака који имају значајне резултате у професионалном раду у области социјалне заштите, професионалне етике и хуманистичких наука.

Избор чланова Одбора за мониторинг

Члан 183.

(1) Чланови Одбора за мониторинг бирају се путем конкурса, на период од две године.

(2) Одлуку о расписивању конкурса доноси Влада.

(3) Конкурс за избор чланова Одбора за мониторинг спороводи министарство надлежно за социјална питања.

(4) Одлуку и избору и разрешењу председника и чланова Одбора за мониторинг доноси Влада, на предлог министра надлежног за социјална питања.

(4) Ближе критеријуме за избор чланова Одбора за мониторинг, поступак спровођења конкурса и избора чланова, висину накнаде за рад председника и

чланова Одбора за мониторинг и друга питања од значаја за рад Одбора за мониторинг прописује Влада.

Права и обавезе чланова Одбора за мониторинг

Члан 184.

Чланови Одбора за мониторинг самостални су и у свом раду дужни су да поштују вредности и норме потврђених међународних докумената и домаћих прописа о заштити људских права и права детета.

XV – ЛИЦЕНЦИРАЊЕ

Лиценцирање и лиценца

Члан 185.

(1) Лиценцирање је поступак у коме се испитује да ли установа социјалне заштите, односно други пружалац услуга социјалне заштите (у даљем тексту: организација) и стручни радник испуњавају критеријуме и стандарде за пружање услуга у области социјалне заштите.

(2) Лиценца је јавна исправа којом се потврђује да ли субјекти из става 1 овог члана испуњавају утврђене критеријуме и стандарде за пружање одређених услуга у области социјалне заштите.

(3) Лиценцирању подлежу организације које пружају услуге у заједници, услуге породичног смештаја и усвојења, као и домског смештаја.

Принципи поступка лиценцирања

Члан 186.

Лиценцирање је поступак заснована на начелима законитости, јавности, транспарентности, једнаког приступа, ефикасности и економичности.

Лиценцирање организација

Члан 187.

(1) Лиценца за пружање одређених услуга у области социјалне заштите се издаје организацији са роком важења од шест година.

(2) Изузетно, лиценца може бити ограничена, у складу са овим законом.

(3) Лиценцу из става 1. овог члана издаје министарство надлежно за социјална питања.

Посебна правила лиценцирања организација

Члан 188.

(1) Министар надлежан за социјална питања утврђује план трансформације установа социјалне заштите за смештај за смештај деце, корисника са сметњама у развоју и душевно оболелих лица, на основу кога се издаје органичена лиценца на рок који не може бити дужи од пет година.

(2) Установе социјалне заштите које обављају делатност на дан почетка примене овог закона, дужне су да покрену поступак за лиценцирање најкасније у року од три године.

Критеријуми за издавање лиценце

Члан 189.

(1) Право на лиценцу за пружање услуге социјалне заштите има организација која испуњава следеће критеријуме:

1. регистрована је у складу са важећим прописима,
2. испуњава стандарде услуге за коју тражи издавање лиценце, који се тичу локације, простора, опреме, организације, броја и стручности ангажованог особља за услугу социјалне заштите, које прописује министар надлежан за социјалну заштиту,
3. има најмање 2 године искуства у пружању услуга социјалне заштите.

Ограничена лиценца

Члан 190.

(1) Ограничена лиценца је лиценца којом се ограничава временско трајање, број корисника и врста услуге односно активности које се пружају.

(2) Ограничена лиценца издаје се са роком важења до пет година.

(3) Право на ограничену лиценцу организација може остварити под следећим условима:

1. ако на одређеном подручју нема других пружалаца услуге и постоји потреба за услугом за коју се тражи лиценца, а организација не испуњава стандарде услуге у погледу простора, опреме, организације и броја ангажованог особља у мери која омогућава целовито пружање услуге и предузимање свих активности у оквиру пружања услуге, односно нема искуство у пружању услуге за коју тражи лиценцу предвиђено чланом 189. став 1. тачка 3. овог закона.
2. ако испуњава критеријуме предвиђене члана 189. став 1. тачка 1. овог закона.

Обнављање лиценце

Члан 191.

(1) Лиценца се обнавља, на захтев организације.

(2) У погледу критеријума за обнављање лиценце примењују се они критеријуми који важе у време подношења захтева за обнављање лиценце.

(3) Поступак за обнављање лиценце мора се покренути најкасније шест месеци пре истека рока на који је лиценца издата.

Суспензија лиценце

Члан 192.

(1) Организација мора испуњавати критеријуме за издавање лиценце из чл. 189, током читавог периода за који је лиценца издата.

(2) Уколико надлежни орган током периода за који је лиценца издата утврди да организација више не испуњава критеријуме из члана 189, покренуће поступак за суспензију лиценце.

(3) Одлуком о суспензији лиценце утврђују се недостаци у погледу испуњености критеријума и оставља рок њихово отклањање.

(4) Организација може наставити да пружа услуге у погледу којих је лиценца суспендована до истека рока за отклањање недостатака.

Одузимање лиценце

Члан 193.

Орган надлежан за издавање лиценце ће донети одлуку о одузимању издате лиценце организацији која у остављеном року не отклони недостатке у погледу критеријума и стандарда из члана 192. става 1. овог закона.

Лиценцирање стручних радника

Члан 194.

(1) Лиценца се издаје стручном раднику са роком важења од 6 година.

(2) Лиценца се издаје:

1. стручном раднику на услугама социјалног рада у центру за социјални рад, и то: водитељу случаја и супервизору стручног рада;
2. стручном раднику на управно-правним пословима у центру за социјални рад;
3. стручном раднику ангажованом на пружању специјализоване услуге социјалног рада односно социјалне заштите, и то: саветовања, медијације, пословима породичног смештаја и усвојења и пословима супервизије
4. стручном раднику ангажованом на пословима васпитача и радног терапеута.

(3) Лиценцу стручном раднику издаје Комора.

Општи критеријуми за издавање лиценце

Члан 195.

(1) Право на лиценцу имају стручни радници који испуњавају следеће услове:

1. имају прописану стручну спрему,
2. успешно су завршили одговарајући акредитовани програм обуке, у трајању предвиђеном стандардима за конкретну услугу.

3. имају одговарајуће радно искуство и положени стручни испит.

(2) Стручни радници дужни су да поднесу захтев за лиценцу најкасније у року од годину дана од дана уписа Коморе у судски регистар

(3) Стручни радници који заснују радни однос након уписа Коморе у судски регистар, имају право на лиценцу до испуњења услова из става 1. овог члана, са роком важења од највише 2 године.

(4) Стручни радници дужни су да поднесу захтев за лиценцу најкасније у року од 30 дана по истеку приправничког стажа.

Обнављање лиценце

Члан 196.

(1) Лиценца се обнавља, на захтев стручног радника, по протоку рока на који је издата.

(2) Општи критеријуми за обнављање лиценце стручних радника су:

1. задовољавајући ниво квалитета професионалног рада,
2. успешно завршен одговарајући акредитовани програм обуке, у трајању предвиђеном стандардима за конкретну услугу.

(3) Поступак за обнављање лиценце стручни радник мора покренути најкасније шест месеци пре истека рока на који је лиценца издата.

(4) Уколико Комора не обнови лиценцу, стручни радник губи право да обавља послове за које је предвиђена лиценца.

Општи критеријуми одузимање лиценце

Члан 197.

(1) Стручном раднику се одузима лиценца пре истека рока на који је издата, уколико:

1. послове не обавља у складу са прописима и стандардима,
2. дође до отказа уговора о раду због учињене повреде радне обавезе или радне дисциплине,
3. грубо прекрши Етички кодекс.

Надлежност и поступак лиценцирања

Члан 198.

(1) Поступак лиценцирања организације обухвата поступак за издавање, обнављање, суспензију и одузимање лиценце, који спроводи министарство надлежно за социјална питања.

(3) Поступак лиценцирања стручних радника обухвата поступак за издавање, обнављање и одузимање лиценце, који спроводи Комора социјалне заштите.

(3) Против решења донетих у поступку лиценцирања организација може се изјавити приговор министру надлежном за социјална питања, у року од 15 дана.

(4) Решење министра којим се одбија захтев за издавање и обнављање лиценце и одузима лиценца коначно је и против њега се може покренути управни спор.

(5) Против решења Коморе социјалне заштите којим се одбија захтев стручних радника за издавање и обнављање лиценце и одузима лиценца може се изјавити приговор Комори.

(6) Решење Коморе социјалне заштите којим се одбија приговор коначно је и против њега се може покренути управни спор.

Ближи правила о критеријумима и поступку лиценцирања

Члан 199.

Ближа правила о критеријумима за издавање и обнављање лиценце, услова за суспензију и одузимање лиценце организацијама и стручним радницима, као и о поступку лиценцирања, утврђују се општим актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Регистри о лиценцама

Члан 200.

(1) Лиценце издате организацијама, уписују се у Регистар лиценцираних пружалаца услуга, који води министарство надлежно за социјална питања.

(2) Лиценце издате стручним радницима уписују се у Регистар лиценцираних стручних радника, који води Комора социјалне заштите.

(3) Подаци из регистара из ст. 1. и 2. овог члана имају карактер информација од јавног значаја, јавно се објављују и морају бити доступни на интернет страницама министарства надлежног за социјалну заштиту и Коморе.

(5) Садржина и форма регистара из ст. 1. и 2. овог члана уређују се општим актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

XVI – АКРЕДИТАЦИЈА ПРОГРАМА ОБУКЕ

Акредитација програма обуке

Члан 201.

(1) У смислу овог закона, акредитација је поступак у коме се оцењује да ли програм обуке намењен професионалцима из члана 140. став 1. овог закона испуњава утврђене стандарде за акредитацију.

(2) Програм обуке из става 1. овог члана акредитује се решењем о акредитацији.

(3) Аутору акредитованог програма обуке издаје се потврда о акредитацији.

(4) Потврда о акредитацији јавна исправа.

Субјекти поступка акредитације

Члан 202.

(1) Субјекти поступка акредитације су Одбор за акредитацију и Републички завод за социјалну заштиту.

(2) Одбор за акредитацију образује министар надлежан за социјална питања.

(3) Одбор за акредитацију одлучује о акредитацији, обнављању и одузимању акредитације.

(4) Републички завод за социјалну заштиту обавља стручне и организационе послове за потребе Одбора за акредитацију.

(5) У обављању послова из става 4. овог члана Републички завод за социјалну заштиту сарађује са Покрајинским заводом за социјалну заштиту, у складу са законом и одговарајућим подзаконским актима.

Принципи поступка акредитације

Члан 203.

Акредитација програма обуке заснована је на начелима законитости, јавности, транспарентности, једнаког приступа, ефикасности и економичности.

Чување поверљивости информација

Члан 204.

Сва лица која учествују у поступку акредитације дужна су да, до доношења решења о акредитацији, као поверљиве чувају информације о садржини програма обуке.

Стандарди за акредитацију

Члан 205.

(1) Стандарди за акредитацију означавају минимални ниво квалитета који програм обуке треба да испуни да би био акредитован.

(2) Стандарди за акредитацију програма обуке тичу се: научно-теоријске заснованости, садржине, методологије и организације програма обуке.

(3) Стандарди за акредитацију утврђују се општим актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Трајање и обнављање акредитације

Члан 206.

(1) Програм обуке акредитује се на три године.

(2) Акредитација програма обуке обнавља се на захтев аутора, односно лица из члана 210. овог закона, по протоку рока на који је издата.

(3) Акредитација се обнавља ако су испуњени стандарди за акредитацију који важе у време одлучивања о обнављању акредитације.

(4) Поступак за обнављање акредитације мора се покренути најкасније шест месеци пре истека рока на који је програм акредитован.

(5) Ако акредитација програма обуке није обновљена, аутор губи право на реализацију програма обуке истеком рока на који је програм обуке акредитован.

(6) Изузетно, започети програми обуке могу се реализовати и уколико акредитација програма обуке није обновљена.

Контрола квалитета реализације акредитованих програма обуке

Члан 207.

(1) Реализација акредитованог програма обуке подлеже редовној и ванредној контроли квалитета током трајања акредитације.

(2) Контролу из става 1. овог члана врши Републички завод за социјалну заштиту, према свом годишњем плану контроле.

(3) Извештај о резултатима контроле Републички завод за социјалну заштиту доставља аутору програма обуке и министарству надлежном за социјална питања.

Суспензија и одузимање акредитације

Члан 208.

(1) Уколико Републички завод за социјалну заштиту у поступку контроле квалитета реализације акредитованог програма обуке утврди да су престале да постоје претпоставке за реализацију програма обуке или се у реализацији програма обуке битно одступа од садржине и плана програма обуке, покреће поступак за одузимање акредитације.

(2) Уколико је покренут поступак за одузимање акредитације, програм обуке се суспендује до доношења коначне одлуке о одузимању акредитације.

Поступак акредитације

Јавни позив за акредитацију

Члан 209.

(1) Поступак акредитације програма обуке спроводи се по објављивању јавног позива за акредитацију.

(2) Јавни позив за акредитацију програма обуке стално је отворен.

(3) Према потреби, могу се објавити и позиви за акредитацију специфичних програма обуке.

(3) Одлуку о објављивању јавних позива за акредитацију програма обуке доноси Одбор за акредитацију.

Пријава за акредитацију

Члан 210.

(1) Право на пријаву програма обуке за акредитацију има аутор програма обуке.

(2) Ако је програм обуке коауторско дело, право на пријаву програма обуке за акредитацију је недељиво и заједнички га остварују сви коаутори.

(3) Право на пријаву програма обуке за акредитацију имају наследник аутора, лице које је на основу правног посла стекло право искључивог искоришћавања програма обуке као ауторског дела, послодавац аутора програма

обуке, ако је дело створено у радном односу, и наручилац програма обуке, ако је програм обуке настао по наруџбини.

(4) Лица из става 3. овог члана имају права и обавезе аутора програма обуке, у смислу овог закона.

Спровођење поступка акредитације

Члан 211.

(1) Поступак акредитације спроводе Одбор за акредитацију и Републички завод за социјалну заштиту.

(2) Поступак акредитације спроводи се према правилима која општим актом утврђује министар надлежан за социјална питања.

(3) Начин рада и одлучивања Одбора за акредитацију и начин процењивања програма обуке, ближе се уређују општим актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Приговор на одлуку

Члан 212.

(1) Против одлуке Одбора за акредитацију којом је акредитација одбијена, суспендована или одузета, може се изјавити приговор Одбору за акредитацију, у року од 15 дана.

(2) Одлука Одбора по приговору из става 1. овог члана, коначна је.

Права и дужности аутора акредитованог програма обуке

Члан 213.

(1) Аутор акредитованог програма обуке има право и дужност да реализује акредитовани програм обуке на начин предвиђен програмом обуке, стави на увид потврду о акредитацији сваком заинтересованом лицу, омогући спровођење контроле квалитета реализације програма обуке и има друга права и дужности у вези са реализацијом акредитованог програма обуке, предвиђена општим актима којима је уређен поступак акредитације и начин контроле квалитета реализације програма обуке.

(2) Аутор своја права и дужности остварује у складу са начелима и принципима из овог закона.

Међусобна права и обавезе аутора, корисника и реализатора

Члан 214.

Међусобна права и обавезе аутора и корисника акредитованог програма обуке, као и права и обавезе аутора и реализатора акредитованог програма обуке, уређују се уговором.

Вођење регистара

Члан 215.

(1) Пријаве за акредитацију уписују се у Регистар пријава за акредитацију.

(2) Решења о акредитацији уписују се у Регистар акредитованих програма обуке.

(3) Реализовани програми обуке уписују се у Књигу евиденције реализованих програма обуке.

(3) Регистре из става 1-3. овог члана води Републички завод за социјалну заштиту.

(4) Подаци из регистара из става 1-3. овог члана имају карактер информација од јавног значаја, морају бити доступни јавности и објављују се на интернет страници Републичког завода за социјалну заштиту и Коморе

(5) Садржина и форма регистара из ст. 1-3. овог члана уређују се општим актом који доноси министар надлежан за социјална питања.

Сертификат о завршеној обуци

Члан 216.

(1) Стручном раднику и стручном сараднику које је успешно завршио акредитовани програма обуке издаје потврда (сертификат).

(2) Сертификат је јавна исправа која се узима у обзир приликом лиценцања односно обнављања лиценце стручних радника.

(3) Сертификат издаје Републички завод за социјалну заштиту, на основу података које доставља аутор акредитованог програма обуке.

(4) Садржина и форма сертификата утврђују се општим актима којима је уређен поступак акредитације и начин контроле квалитета реализације програма обуке.

XVII – ФИНАНСИРАЊЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Финансирање из буџета Републике Србије

Члан 217.

(1) Из буџета Републике Србије финансирају се права и услуге социјалне заштите о чијем се обезбеђивању стара република Србија, и то:

1. новчана социјална помоћ;
2. новчана накнада за помоћ и негу;
3. смештај у другу породицу;
4. домски смештај;
5. услуга становање уз подршку за особе са инвалидитетом.

(2) У буџету Републике Србије обезбеђују се средства за финансирање, и то:

1. Центара за социјални рад у делу јавних овлашћења;
2. Установа за домски смештај чији је оснивач Република Србија односно аутономна покрајина;
3. Републички Завод за социјалну заштиту;
4. Центара за породични смештај и усвојење чији је оснивач Република Србија;
5. Установа за васпитање деце и омладине;

6. Коморе социјалне заштите, у делу јавних овлашћења.

(3) Установе из става 2. овог члана сачињавају годишњи програм рада, на основу кога се врши финансирање.

(4) Сагласност на годишњи програм рада даје министарство надлежно за послове социјалне заштите.

(5) Установе и пружаоци услуга у државној својини сопственим приходима располажу уз сагласност министарства надлежног за послове социјалне заштите.

(6) У буџету Републике Србије обезбеђују се средства за финансирање програма унапређења социјалне заштите.

Наменски трансфери

Члан 218.

(1) Наменским трансферима, у складу са законом који уређује финансирање јединица локалне самоуправе, из буџета Републике Србије могу се финансирати:

1. Услуге које по овом закону финансирају јединице локалне самоуправе, у неразвијеним општинама;
2. Услуге у општинама на чијој територији се налазе установе за домски смештај у трансформацији;
3. Иновационе услуге и социјалне услуге од посебног значаја за Републику Србију.

(2) У буџету Републике Србије издвајају се средства за наменске трансфере у смислу става 2. овог члана, у износу од најмање 2.5 % од средстава намењених социјалној заштити.

(2) Влада утврђује висину наменског трансфера, критеријуме за његову расподелу по појединим јединицама локалне самоуправе, критеријуме за учешће локалне самоуправе и динамику преноса средстава.

Финансирање из буџета аутономне покрајине и града Београда

Члан 219.

(1) Из буџета аутономне покрајине финансирају се:

1. Програми унапређења социјалне заштите од значаја за аутономну покрајину;
2. Програм рада завода за социјалну заштиту аутономне покрајине;
3. Центар за породични смештај чији је оснивач аутономна покрајина;
4. Иновационе услуге и услуге социјалне заштите од посебног значаја за аутономну покрајину.

(2) Из буџета града Београда финансирају се:

1. Програми унапређења социјалне заштите од значаја за град Београд;
2. Иновационе услуге и услуге социјалне заштите од посебног значаја за Град Београд.

Финансирање из буџета града, општине

Члан 220.

(1) Из буџета града, односно општине финансирају се:

1. Дневне услуге у заједници;
2. Услуге подршке за самосталан живот, осим услуге становања уз подршку за особе са инвалидитетом;
3. Саветодавно-терапијске и социјално-едукативне услуге;
4. Остале услуге социјалне заштите у складу са потребама локалне заједнице;
5. Једнократна новчана помоћ;
6. Помоћ у природи.
7. Изградњу, опремање и осавремењавање установа, чији су оснивачи.
8. Програме унапређења социјалне заштите
9. Иновационе услуге

Утврђивање цена услуга социјалне заштите

Члан 221.

- (1) Методологију формирања цена из члана 217. прописује Влада.
- (2) Методологију формирања цена из члана 219. и 220. прописује надлежни орган аутономне покрајине, града односно општине.
- (3) У складу са методологијом из става 1. овог члана, цену услуге одређује министар надлежан за послове социјалне заштите, на предлог установе социјалне заштите у државној својини.
- (4) У складу са методологијом из става 2. овог члана, цену услуге одређује надлежни орган аутономне покрајине, града Београда односно јединице локалне самоуправе.

Учешће корисника у трошковима услуга

Члан 222.

- (1) Корисник услуге социјалне заштите и сродник који има обавезу издржавања корисника, учествује у трошковима услуге
- (2) Изузетно од става 1. не учествује у трошковима услуге:
 1. корисник услуге процене и планирања које врши центар за социјални рад;
 2. корисник услуге неодложних интервенција;
- (3) Корисници новчане социјалне помоћи услуге социјалне заштите остварују бесплатно.
- (4) Корисници који остварују право на увећану новчану накнаду за помоћ и негу, обавезно партиципирају са 20% у трошковима услуга социјалне заштите које су усмерене на задовољење потреба помоћи и неге.

Алтернатива.

- (4) За кориснике увећане накнаде за помоћ и негу ниво партиципације износи најмање 25% износа накнаде.

Члан 223.

Висину учешћа корисника у трошковима услуге прописује министар надлежан за социјална питања, односно надлежни орган аутономне покрајине, града Београда, града, односно општине – у зависности од тога где се обезбеђују средства за финансирање услуге.

Одлука о учешћу корисника у трошковима

Члан 224.

(1) Одлуку о учешћу корисника у трошковима услуге доноси центар за социјални рад, применом прописа из члана 223. овог закона.

(2) Корисницима домског смештаја, који су без прихода, обезбеђују се средства за личне потребе.

Члан 225.

(1) Ако обвезник издржавања из става 3. овог члана не врши уплату трошкова смештаја у одређеном року, пружалац услуге социјалне заштите у року од 30 дана од протеча рока покреће поступак за наплату дуга пред надлежним судом.

(2) Када се ради о смештају корисника у другу породицу, центар за социјални рад покреће поступак за наплату дуга пред надлежним судом и истовремено доноси решење којим утврђује да се до окончања судског поступка обавеза родитеља, односно сродника извршава на терет буџета Републике.

(3) Средства на име дуговања из става 2. овог члана, по окончању судског поступка, уплаћују се у буџет Републике.

XVIII – КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 226.

(1) Новчаном казном у износу од 100.000,00 до 1.000.000,00 динара казниће се за прекршај установа социјалне заштите односно други пружалац услуга социјалне заштите ако:

1. отпочне са радом пре но што се решењем надлежног органа утврди да су испуњени сви прописани услови (члан 115.);

2. отпочне са радом пре издате лиценце за пружање услуга социјалне заштите (члан 116.);

3. не води на прописани начин евиденцију и документацију о кориснику, врстама услуга и другим питањима (члан 120.);

4. лицу које врши стручни надзор или инспектору ускрати обавештења или податке или онемогући преглед и предузимање других радњи у вези с обављањем надзора (чл. 173, 177. и 179.);

5. неоправдано обије да изврши упут за пружање услуга, центра за социјални рад (чл. 70. ст. 2, чл. 75, 76. и чл. 78. ст. 4. чл. 81. ст. 3);

6. без упута центра за социјални рад пружи услугу домског смештаја детету и лицу лишеном полсовне способности (члан чл. 81. ст. 1. и 2.);

7. у већој мери занемарује обвезе према кориснику преузете уговором (чл. 63. и 80. ст. 1.);

8. не истакне назив, односно пословно име, са подацима о делатности, радном времену, оснивачу и седишту (члан 117.);

9. у одређеном року не предузме мере из извештаја о стручном надзору или записнику о инспекцијском надзору (чл. 175. и 179.);

10. настави с радом након што је престала важност дозволе за обављање делтности социјалне заштите (чл. 187. 190, 191, 192. и 193.);

11. привремено обустави пословање из неоправданих разлога или не обавести надлежни орган о привременој обустави пословања.

(2) За прекршај из става 1. овога члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 100.000,00 до 500.000,00 динара.

Члан 227.

(1) Новчаном казном од 10.000,00 до 100.000,00 динара казни ће се за прекршај директор или друго одговорно лице ако:

1. не обезбеди новозапосленом односно волонтерски ангажованом стручном раднику и сараднику структурисану обуку на радном месту (члан 144.);

2. не омогући стручно усавршавање стручном раднику и стручном сараднику (члан 149. став 3.).

Члан 228.

Новчаном казном од 1.000,00 до 5.000,00 динара казниће се корисник социјалне заштите ако да неистините податке на основу којих је остварио право по овом закону (члан 98.).

XIX – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 229.

Корисници новчане накнаде за помоћ и негу другог лица који су ово право остварили као инвалидна деца у одговарајућем фонду за пензијско и инвалидско осигурање, а по прописима о пензијском и инвалидском осигурању који су били на снази до почетка примене Закона о пензијском и инвалидском осигурању (Службени гласник РС, број 27/92), од дана доношења овог закона остварују ово право у систему социјалне заштите.

Члан 230.

Уколико Републички Фонд пензијског и инвалидског осигурања изврши преузимање осигураника других фондова одлука о праву на новчану накнаду за помоћ и негу и увећану новчану накнаду за помоћ и негу по овом закону донеће се у року од 1 године од дана преузимања.

Члан 231.

(1) Првостепени органи надлежни за решавање о правима из овог закона извршиће усклађивање права корисника, у року од шест месеци од дана примене овог закона.

(2) Поступци за остваривање права који су започети, а нису окончани до дана примене овог закона окончаће се по одредбама овог закона.

Члан 232.

(1) Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о социјалној заштити и обезбеђивање социјалне сигурности грађана («Службени гласник _____»).

(2) Даном почетка примене овог закона престају да важе подзаконски акти донети на основу закона из става 1. овог члана.

Члан 233.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењује се од _____.20___. године.